

veto

Onafhankelijk weekblad van de Leuvense student

Maandag 28 februari 2011 • jaargang 37 • nummer 15 • 2010-2011 • www.veto.be

GERT-JAN FERDEKENS

AULA'S TE KLEIN

De groep Humane Wetenschappen kampt met te krappe aula's. Vooral studenten uit Rechten, Geschiedenis en Politieke & Sociale Wetenschappen zijn het slachtoffer van overbevolkte aula's. De K.U.Leuven erkent het probleem, maar een directe oplossing is er nog niet.

JORIS HIMPENS |

Het probleem reikt in sommige lessen zeer ver. Zo getuigt Andreas Smets, onderwijsverantwoordelijke van Historia: "In het vak Geschiedenis van de Middeleeuwen zit de Parthenonzaal van het MSI-gebouw vaak zo vol dat de studenten op de grond moeten zitten. Dat heeft als gevolg dat de aula veel te warm wordt en dat beïnvloedt sterk de concentratie van de studenten." Ook bij andere richtingen komt hetzelfde probleem telkens terug: tafels, trappen en de grond moeten volstaan voor de studenten om de les te volgen.

De bomvolle aula's zijn echter niet overal een probleem, vooral de aula's in de binnenstad zijn regelmatig overbevolkt. "Bij de Faculteit Wetenschappen

splitst men groepen op en in Gasthuisberg is er net een nieuwe aula bij. Het probleem stelt zich daar dus minder," vertelt vicerector Studentenbeleid Tine Baelmans. De reden van het probleem in de binnenstad is vooral te wijten aan twee oorzaken meent Stefaan Saeys, directeur van de technische dienst van de K.U.Leuven: "De tendens van het stijgende aantal studenten. En ook het lesgeven in grote groepen zorgt voor de grote drukte in aula's."

ONTMOEDIGD

Als men het probleem kent, zou het logisch lijken dat het probleem gemakkelijk op te lossen is. Toch is dat niet het geval. Sterker nog, aula's worden soms geboekt voor bepaalde lessen, terwijl men weet dat er meer studenten zijn dan zitplaatsen. Zo is het in de Faculteit Sociale Wetenschappen bij het vak Communicatiewetenschap zelfs zo dat er een overboeking is van 149 plaatsen. Stefaan Saeys verklaart: "Bij grotere groepen is vaak het probleem dat er meer studenten zijn dan zitplaatsen. We proberen grondzitten te vermijden door te kijken naar de studentenaantallen van de vorige jaren. Ook wordt er regelmatig een steekproef gedaan ter opvolging."

Toch wordt het probleem van het plaatstekort genuanceerd door professor Bart Kerremans, die ook regelmatig te veel studenten in zijn les heeft. "Het is geen extreem probleem en komt alleen maar voor in het eerste jaar. Na enkele weken vermindert het aantal studenten zienderogen en heeft iedereen een zitplaats." Dat bevestigt ook onderwijsverantwoordelijke van Politika, Sam Pless. "In de latere jaren is er geen probleem meer: de studentengroepen zijn kleiner en misschien zijn de studenten ook ontmoedigd."

Een structurele oplossing is er nog niet direct, enkel noodoplossingen zoals stoelen bijzetten, groepen splitsen en zelfs videoconferencing. Die bieden echter geen blijvende oplossing. Er zijn enkele oplossingen die worden overwogen zegt vicerector Baelmans: "Een auditorium bijbouwen zal niet van vandaag op morgen kunnen gebeuren, dus moeten we zoeken naar alternatieven. Op dit ogenblik is er een trend waarbij lessen meer geconcentreerd worden in het midden van de week. Misschien moeten we de verdeling over de ganse week toch beter trachten te benutten of zelfs overwegen om meer in de avonduren les te geven?"

Halal in Alma?

Studentenrestaurant Alma bekijkt of het binnenkort halalvoedsel kan serveren. De restaurantketen bekijkt op dit moment de mogelijkheden. De productverantwoordelijke van Alma, Kristof Huyghe, denkt eraan in de toekomst elke dag minstens één halalmaltijd in één restaurant aan te bieden.

HALALMA, p. 4

Onwetenschap?

Door de geschiedenis heen zijn er vreemde geruchten ontstaan over de oorzaak van bepaalde aandoeningen. Zo werd gezegd dat je autisme krijgt door vaccinaties. Zulke geruchten werden maar al te vaak voor waar aangenomen, met alle gevolgen vandien. Hoe ontstaan dergelijke geruchten en welke gevolgen hebben ze gehad in de voorbije eeuwen? (je)

DOSSIER, p. 6

Beeld |

Dit is een foto van een begrafenisondernemer. Sophie Verreyken stond achter de camera. Bij het ter perse gaan, voelde ze zich niet al te goed: "Ik ben wat griepig en wil niemand aansteken. Tenzij niemand daar bezwaar tegen heeft, natuurlijk. Dan kom ik graag bacteriën verspreiden!" Een schat van een vrouw, ons Sophie. Beterschap, meisje! (gj)

Foute examenresultaten | Wat doe je eraan?

Examenresultaten. Een lach, een traan. Stofom over na te denken of stofwaar over nagedacht had moeten worden. Maar wat met examenresultaten die (mogelijk) niet kloppen?

ANNE DEHAEN & ELS DEHAEN |

Eerst en vooral dient er een belangrijk onderscheid te worden gemaakt tussen materiële en niet-materiële fouten. Bij fouten van de eerste soort is er simpelweg vastgesteld dat het examencijfer niet klopt, omdat de puntenlijst niet correct werd doorgegeven. Er bestaat een hardnekkig gerucht onder de studenten dat punten na het vrijgeven van de resultaten niet in het nadeel van de student mogen worden aangepast. Dat blijkt echter niet te kloppen. Conform het examenreglement mogen ook fouten in het nadeel van de student binnen een termijn van

tien kalenderdagen aangepast worden.

Dit semester waren er bijvoorbeeld problemen met het examen Externe financiële verslaggeving. De studenten tweede fase Handels-

ingenieur werden reeds een uur nadat de punten op K.U.Loket verschenen op de hoogte gebracht van de vergissing. Sommige studenten deden daar voordeel mee, andere zagen hun geslaagd cijfer in een voldoende veranderen.

K.U.Leuven-vice-rector Onderwijsbeleid Ludo Melis: "Als het een materiële vergissing betreft — bijvoorbeeld door het overzetten van de geschreven puntenlijst naar de computerlijst — mag er zowel naar beneden als naar boven aangepast worden. Maar als de vergissing een invloed heeft op het al dan niet slagen van de student

“Ga altijd eerst naar de prof”

voor de opleiding of het behalen van een graad, moet de examencommissie opnieuw samenkomen.

Maar wat indien de student het oneens is met het oordeel van de examencommissie? Melis: "In principe is het oordeel van de exa-

mencommissie bindend. De student kan wel navragen of het echt een materiële vergissing betrof, maar daarbuiten kan hij er niets tegen doen. Tenzij hij in beroep gaat."

ONREGELMATIGHEDEN

Dat brengt ons bij de niet-materiële fouten, namelijk bij examenresultaten waarbij de student vermoedt dat ze ongunstig zijn of in ongunstige omstandigheden hebben plaatsgevonden. Wat kan een student doen wanneer hij dergelijke onregelmatigheden vermoedt?

Melis: "De student zou altijd eerst naar de professor moeten gaan, zeker wanneer je vermoedt dat het een individuele fout betreft. Als er dan een probleem is, wordt dat rechtgezet. Als dat niet wordt gedaan, dan kun je beroep

aantekenen bij de voorzitter van de examencommissie en daarna volgt de vice-rector Onderwijsbeleid. Maar ik herhaal: ga altijd eerst naar de prof. Met wat diplomatie kan je veel vervelende situaties vermijden."

Bij studentenvertegenwoordigingsorganisatie LOKO klinkt hetzelfde verhaal. Inge Geerardyn, studentenvertegenwoordiger in de Academische Raad: "Wij bieden zelf geen ondersteuning voor deze problemen, omdat dat tot de bevoegdheden van de faculteiten behoort. In het geval dat studenten bij ons aankloppen met onregelmatigheden, zou ik inderdaad aanraden het normale parcours te volgen, waarbij eerst de professor gecontacteerd wordt en daarna eventueel tot beroep wordt overgegaan."

Wanneer vliegen proffen?

Onze cultuur raakt niet graag aan heilige huisjes, dat bleek eens te meer uit de reeks kerkelijke schandalen die het laatste jaar onze media overspoelde. Maar niet alleen de clerus zondigt. Bij alle grote instanties loopt er wel eens iets mis, zo ook binnen de K.U.Leuven. Treedt de universiteit dan wel altijd even streng maar rechtvaardig op?

CEDRIC HAUBEN |

Over ernstige misdrijven hoor je aan onze universiteit alleen maar verhalen waaien, zo blijkt. Geruchten lekken wel eens uit, maar grote woorden bereiken zelden de nieuwsgierige massa. Omdat er minder wantoestanden te rapporteren zijn? Misschien. Omdat de reputatie van een eeuwenoud instituut op het spel staat? Ongetwijfeld. Maar eerst en vooral: om de rechten van alle betrokkenen te garanderen.

WANTOESTANDEN

Het is een erg delicate zaak, proffen op hun nummer of zelfs aan de deur te zetten. "Een docent die ontslagen wordt bij de ene onderwijsinstelling kan het vergeten zijn loopbaan ooit nog aan een andere voort te zetten," zegt professor Luk Draye, decaan van de faculteit Letteren. "Sinds mijn benoeming hebben we hier slechts één persoon moeten ontslaan, op basis van zwaarwegende elementen van disfunctie. Van vandaag op morgen is hem zijn lesbevoegdheid ontnomen. De evaluatieprocedure, die toen al liep, is in zijn geval tot aan het ontslag doorgezet."

Soms wordt er geopteerd voor andere oplossingen, waarbij een professor dan toch nog een andere plaats binnen de faculteit krijgt. "Een paar jaar geleden was er inderdaad een voorval met een docent die te veel cursusgeld vroeg, weliswaar te goeder trouw, om te investeren in nieuwe oefeningen. Dat is rechtgezet door terugbetaling. Wat bij problemen met het doceren ook kan gebeuren, is een reductie van de lesopdracht en een verschuiving van taken naar onderzoek of dienstverlening."

Aan de faculteit Filosofie was de laatste onhebbelijkheid er eentje van plagiaat. "U kunt zich voorstellen dat wij dergelijke personen liefst niet meer zien verschijnen," stelt professor Toon Vandeveld, decaan van het Hoger Instituut voor Wijsbegeerte. "De professor werd niet ontslagen maar hield de eer aan zichzelf. Dat is een formule die graag wordt toegepast, desnoods met enige druk van hogerhand." Voordeel van zo'n minnelijke regeling is dat de hele ontslagprocedure niet moet worden doorlopen en imagoschade beperkt blijft voor professor én universiteit.

EVALUATIE

Maar hoe komen verholen wantoestanden aan het licht? Wij vroegen het vice-rector Onderwijsbeleid Ludo Melis. "Aan onze uni-

versiteit passen wij de verplichte algemene evaluatieprocedure toe. Conform het Vlaamse decreet daartoe, worden alle docenten om de vijf jaar doorgelicht. In gevallen van bijzondere aandacht kan die termijn sterk worden ingekort. Elke faculteit beschikt daarvoor over een eigen commissie. De uitkomst van die evaluaties leidt tot een beoordeling in termen als: voldoende, ondermaats of onvoldoende. Bij twee opeenvolgende negatieve adviezen wordt de

geëvalueerde onherroepelijk ontslagen."

Vastliggende normen op basis waarvan personeelsleden van de universiteit hun C4 krijgen bestaan niet omdat gedwongen ontslag een marginaal fenomeen is. Welke zijn dan de criteria op basis waarvan onze lesgevers worden gecheckt? Melis: "De manier en kwaliteit van doceren staan uiteraard centraal, maar daarnaast wordt ook rekening gehouden met publicaties en de ernst die aan de dag gelegd wordt bij uitoefening van de functie."

ZWARE FOUTEN

Naast de standaardcontrole is er ook de ontslagprocedure voor zware fouten, zo leert rector Mark Waer ons. "Die loopt via het disciplinaire circuit en valt binnen het personeels-

reglement. Op deze speciale behandeling kunnen drie verschillende sancties volgen: een blaam, een schorsing of dus wegending." Zo'n procedure wordt door de rector ingeleid en op meerdere niveaus behandeld. Na voorlegging aan het Gemeenschappelijk Bureau komt de zaak voor het college van decanen. "Er zijn natuurlijk ook beroepsmogelijkheden, al dan niet met een advocaat erbij." Al te vaak wordt de ontslagprocedure gelukkig niet ingeleid. "Gedurende mijn anderhalf jaar jonge carrière als rector is ze drie maal opgestart, maar ze heeft nooit tot een formeel ontslag geleid. De professoren in kwestie zijn allemaal uit vrije wil opgestapt."

Rest er ons alleen nog een kleine boodschap van algemeen nut. "Als studenten zouden vinden dat iemand zijn functie niet naar behoren vervult of om andere redenen opnieuw dient te worden geëvalueerd, kan dat steeds gemeld worden aan het POC en dan wordt zo'n klacht behandeld," aldus rector Waer.

Een prof ontslaan is een delicate kwestie

Visitatiecommissie (2) | Natuurbehoud en beheer

Verdwalen in universitaire gebouwen, wij zijn daar goed in. Bovendien is het College Premonstreit ontworpen door een absolute debiel en is onze conditie niet wat ze zou moeten zijn. Met licht verhoogde hartslag betreden wij bijgevolg de les Natuurbehoud en beheer, waar we verder op de kast worden gejaagd door de verschrikkingen van de habitatfragmentatie. Vrouwen en kinderen eerst!

PIETER HAECK |

Quizvraagje. Wat is de gemiddelde oppervlakte van een natuurgebied in België? Amper veertig hectaren! Die ontluisterende vaststelling brengt professor Honnay er toe om het kluitje biologen in spe te onderwijzen over de negatieve effecten van de fragmentatie van bebost gebied. Een

Commotie om een blonde chick

cruciaal thema binnen dit vak, zo blijkt al snel. Het woord examen valt meermaals en de studenten worden gesommeerd om deze les te koppelen aan andere lessen.

Wij worden gekenmerkt door een absoluut gebrekkige kennis van de wiskunde. De eerste maal dat professor Honnay zijn betoog ondersteunt met een logaritmische functie, vrezend wij dan ook er voor spek en bonen bij te zitten. De amusementswaarde blijft echter op peil door interessante weetjes en het exo-

tische karakter van de cursus. Van de Baltische eilanden over Krakatau tot de Antillen: een bioloog is duidelijk een man van de wereld. Goed voor onze toeristische kennis.

Toch toont die metropolitane kant zich amper in de kleine verzamelde groep studenten. Hier heerst duidelijk een ons-kent-ons-mentaliteit. Bovendien verloopt alles heel

erg braaf en wordt er spontaan geantwoord op de vragen van de prof. Er ontstaat slechts een beetje commotie wanneer een blonde chick even per abuis de aula betreedt. Wie zei er ook alweer dat wetenschappers asexueel zijn? Alleen op de laatste rij vertoont men een extatisch *joie de vivre*.

GEITENWOLLEN

Een bioloog is geen wereldvreemde plantenzot die zijn kast vult met geitenwollen sokken. De hele uitleg

rond habitatfragmentatie vertoont een ongekennde zakelijkheid. Experimenten waarbij mangroven vol gif worden gespoten of experimenten waarbij men met de botte bijl in het regenwoud hakt? Voor een bioloog moet het kunnen, als hem dat maar enige info oplevert over de manier waarop soorten zich verspreiden door de natuur.

Wat we ervan onthouden hebben? MacArthur en Wilson kunnen op basis van de ruimtelijke configuratie voorspellen welke rijkdom van plantensoorten er zich op een plaats bevindt. Iemand anders spreekt dat tegen en ook de *usual suspect climate change* heeft er iets mee te maken. Of zoiets. Voor de rest lijkt concaviteit ons een mooi woord voor het volgende potje Scrabble en onthoud voor de volgende quiz maar dat Oland een archipel is in de Baltische Zee.

QUID LES?

In Veto's visitatiecommissie bezoekt een medewerker wekelijks een college dat niet tot zijn vakkenpakket behoort.

Wie?: Bachelor in de Biologie
Wanneer?: Vrijdag van 10.30 uur tot 12.30 uur

Waar?: Auditorium A College Premonstreit

Prof?: Olivier Honnay

Paauze?: 11.27 uur to 11.38 uur

In het kader van dit artikel werden geen dieren mishandeld

CHRISTIAAN FRANZ

N-VA en Vlaams Belang willen verplichte taaltest

Alle politieke partijen willen de taalregeling in het hoger onderwijs versoepelen, maar elke partij heeft zijn eigen visie. Zo willen N-VA en Vlaams Belang een verplichte taaltest voor proffen. CD&V en N-VA vragen zich ook af of de studenten wel voldoende Engels kunnen. De universiteiten reageren begripvol.

JENS CARDINAELS & CEDRIC HAUBEN |

Het Vlaams Parlement discussieert momenteel over het nieuwe taaldecreet voor het hoger onderwijs. Dat zal ervoor zorgen dat het makkelijker wordt om anderstalige opleidingen te organiseren. Het zal normaal gezien in juni voorgelegd worden aan het

ganiseerd, moet dat de kwaliteit verhogen." Bovendien vraagt Van Dijck zich af of studenten wel voldoende Engels kennen om in die taal les te volgen. "Ik denk ook dat vooral allochtone studenten het moeilijker kunnen krijgen in het hoger onderwijs als ze een Engelstalige richting willen volgen. Ze hebben een vreemde thuistaal, ze moeten

"Kennisoeverdracht verloopt het best in het Nederlands"

KRIS VAN DIJCK (N-VA)

Vlaams Parlement.

Alle partijen zijn voor soepelere taalregels. Ze vinden dat het mogelijk moet zijn om in bacheloropleidingen dertig studiepunten in een andere taal te organiseren. Masters moeten volledig in het Engels kunnen. De partijen willen ook een aanpassing van de zogenaamde equivalentieregel. Die bepaalt dat een opleiding die nu in het Engels gedoceerd wordt, ook in het Nederlands gedoceerd moet worden in dezelfde provincie. Binnenkort moet zo'n opleiding elders in Vlaanderen in het Nederlands te volgen zijn. Verder moet er ook aandacht zijn voor andere talen dan het Engels.

KWALITEIT

Toch heeft elke partij specifieke eisen. We contacteerden leden van CD&V, N-VA, Vlaams Belang, Groen!, sp.a en Open Vld die lid zijn van de Commissie Onderwijs van het Vlaams Parlement.

N-VA-fractieleider Kris Van Dijck vindt dat Nederlands de primaire onderwijstaal moet blijven. "Kennisoeverdracht verloopt het best in het Nederlands," aldus Van Dijck. "Als een opleiding in het Engels wordt geor-

Nederlands leren, daarna Frans en dan misschien nog eens Engels."

Gerda Van Steenberge van Vlaams Belang is ongeveer dezelfde mening toegedaan. Ze vindt dat het Nederlands niet verwaarloosd mag worden, maar tegelijk ziet ze ook dat het nodig is te internationaliseren: "Maar in de eerste fase van de bachelor worden het best nog geen vakken in het Engels gegeven."

Zowel de N-VA als Vlaams Belang vindt dat er een verplichte taaltest moet komen voor professoren. "Wat taal betreft, willen wij een standaard, die getoetst moet worden met een taaltest. De kwaliteit moet immers gegarandeerd worden," zegt Van Dijck. Nochtans plannen de universiteiten geen taaltest. Studenten kunnen wel een klacht indienen als ze vinden dat een prof in te slecht Engels les geeft. Maar dat volstaat niet voor de N-VA en Vlaams Belang.

EINDPUNT

Groen! wil dat studenten in aanraking komen met andere talen. "Door een grote talenkennis vergroten jongeren hun kansen, het zorgt voor democratisering," zegt

Elisabeth Meuleman van Groen. Ze gaat in tegen Van Dijck, die stelt dat allochtonen in het hoger onderwijs het moeilijker kunnen krijgen als ze ook nog eens Engels moeten leren. "Taal is geen handicap," zegt Meuleman. "Het is wetenschappelijk bewezen dat hoe meer talen je leert, hoe makkelijker het is nog andere talen te leren." Groen! vindt ook niet dat er een verplichte taaltest moet komen.

Ook Open Vld ster Marleen Vanderpoorten toont zich een voorstander van versoepeling: "Cursussen lezen en colleges volgen in een andere taal kan erg bevorderlijk zijn. Wel moeten de gelijke kansen steeds gerespecteerd worden en moeten zij die een examen in het Nederlands wensen af te leggen, daar ook steeds de kans toe blijven krijgen." Open Vld stelt zich vanuit de oppositie bereidwillig op om samen met de regeringspartijen een tweederdemeerderheid te vormen als het decreet eenmaal goedgekeurd moet worden.

CD&V en Open Vld vinden dat de kwaliteit zowel bij professoren als bij studenten moet gegarandeerd worden. Maar beide partijen laten in het midden of dat met een taaltest moet gebeuren. Sabine Poleyn van CD&V vraagt zich verder ook af of de studenten wel voldoende Engels kennen.

Ten slotte vinden CD&V en sp.a dat er niet blind verengelt mag worden. "Wij wil-

worden. "Advocaten moeten de Nederlandse terminologie kennen. In de rechtbank spreken ze Nederlands. Europees recht kan dan weer wel in het Engels."

VERBETERTRAJECT

K.U.Leuven-rector Marc Waer toont begrip voor de bezorgdheid van de politiek: "Het is belangrijk om de proffen op te volgen op vlak van taal. We willen op een serieuze manier internationaliseren, dus we staan niet weigerachtig tegenover een taaltest." Tegelijk nuanceert Waer ook. "Als er professoren zijn die drie jaar in het buitenland hebben gedoceerd, kunnen ze normaal gezien voldoende Engels. Maar als er toch klachten komen, zullen we hen evalueren en hun een verbetertraject geven."

Volgens Waer vormt de talenkennis van de studenten geen probleem. "Een opleiding zal elders sowieso in het Nederlands te volgen zijn en ons taalcentrum ILT kan studenten begeleiden. Bovendien zullen we in de masters in de meeste gevallen ook een Nederlandstalig traject voorzien, vooral als er een lerarenopleiding in zit."

Onderwijsdirecteur aan de UGent Kristiaan Versluys is voor een beperkte versoepeling van de taalnormen. "Maar we pleiten zeker ook voor het veiligstellen van het Nederlands," vertelt hij. Wat betreft de personeelscriteria klinkt het veeleer con-

"Taalkennis zorgt voor democratisering"

ELISABETH MEULEMAN (GROEN!)

len geen volledige verengelsing van het hoger onderwijs," zegt Poleyn. "De op til staande vernieuwingen zijn wat ons betreft een voorlopig eindpunt. Internationalisering is meer dan Engelstalige opleidingen aanbieden." Sp.a laat weten dat een opleiding zoals Rechten niet verengelt hoeft te

servatief: "Het spreekt natuurlijk wel voor zich dat docenten de taal waarin zij lesgeven tot op een voldoende hoog niveau meester zijn. Maar de huidige taalvoorwaarden zijn wat ons betreft erg adequaat en dienen dan ook niet te worden aangepast."

Religieuze voorzieningen Koosjer of niet?

We hebben er onze mond vol van dezer dagen: halalvoedsel en verwante vraagstukken. Veto wilde wel eens weten hoe het aan onze universiteit juist zit met voorzieningen voor andersgelovige studenten.

ELINE VAN ELDERE |

Wat vinden studenten belangrijk? Eten, drinken, fiuven, slapen en nog enkele dingen. Het eerstgenoemde is voor sommigen onder ons echter meer dan louter het vullen van onze balg. "Halal" noemen ze het, de goddelijke rechtvaardiging van wat wel en niet in hun kas te slaan. Hoe zit dat bij Alma? Houden ze daar rekening met Gods wensen?

Halalvoedsel en bidpauzes

Productverantwoordelijke Kristof Huyghe licht het beleid toe. "Er is zeker sprake van het opnemen van halalshotels in het aanbod, al is dat nog niet voor de zeer nabije toekomst. We zitten nu in een verkennende fase, waarbij we onder andere uitzoeken of we een geschikte vleesleverancier kunnen vinden. De vraag is natuurlijk hoe de kostenbatenanalyse eruit ziet." De absolute financiële cijfers zijn op dit moment nog niet aan de orde, vindt Huyghe. "Eerst moet bestudeerd worden wat precies mogelijk is en wat niet. Is het aanbod conform het product en de prijs die wij willen aanbieden?"

Ondanks het feit dat het aanbieden van halalmaaltijden nog maar in een eerste fase zit, loopt Leuven daarmee niet achter op andere onderwijsinstellingen. Huyghe: "Ook aan andere universiteitssteden kijkt men vooruit naar wat er in de toekomst eventueel mogelijk is. Iedereen wil inspelen op een nood die in de toekomst hoger zou kunnen worden dan hij nu is. Op termijn kan de vraag groter worden. Dan zouden we bijvoorbeeld kunnen opteren voor elke dag minstens één halalschotel in één Leuvense Alma."

STILLE RUIMTE

Saloua Belahrir, contactpersoon voor allochtone studenten aan de K.U. Leuven, is positief over de aangeboden faciliteiten aan de universiteit, al wil ze die liever niet als zodanig benoemen. "Er is een studentenmoskee, Imsal, in de Rijschoolstraat, en een interconfessionele ruimte in Heverlee. Dat is een soort stille ruimte waar studenten met eender welk geloof zich even kunnen terugtrekken."

"We krijgen meer en meer dergelijke aanvragen van studenten, die zeker niet altijd met religie te maken hebben. Meestal gaat het om praktische zaken die betrekking hebben op hun studies. Zo vragen velen om het gebruik van een woordenboek op hun examen. Ook de mogelijkheid tot een bidpauze tijdens het afleggen van een examen is een van de terugkerende vragen."

Belahrir benadrukt dat de K.U. Leuven zowat de enige onderwijsinstelling is waar zingeving überhaupt een plaats krijgt. "Wij beseffen het belang van de kwestie en voor sommige studenten bepalen de mogelijkheden op dat

GEERT JANSSEN

gebied wel degelijk mee hun keuze voor een onderwijsinstelling. Een verbeterpunt zou misschien nog het creëren van meer stille ruimtes vlakbij faculteiten kunnen zijn," aldus Belahrir.

WERK GROEP

Vicerector Studentenbeleid Tine Baelmans beaamt dat de universiteit reflecteert over de vragen van die studenten. "Er is nu een werkgroep opgericht die een kader moet

uitstippen waarbinnen we dan beleidsdaden kunnen stellen. Voorlopig is het bijvoorbeeld niet mogelijk voor studenten om tijdens een examen even bidpauze te krijgen. Ook examenuitstel voor bijvoorbeeld een religieuze stage in het buitenland is niet aan de orde. Die en andere kwesties worden in die werkgroep tegen het licht gehouden. Het is nodig dat de K.U. Leuven haar beleidsdaden vanuit een duidelijk afgebakende visie stelt," stelt Baelmans.

Alle kleuren van de regenboog Concentratiescholen in Leuven?

De afgelopen weken werden we overspoeld door berichten over zogenaamde concentratiescholen, het ene bericht al onheilspellender dan het andere. In Diest werd een school gesloten wegens te zwart, andere bronnen bejubelden dan weer de gemengde scholen. Verwarring alom. Hoe zit het in Leuven?

MARIJKE VAN GEEL |

De malaise begon een kleine maand geleden toen hoofd van het Katholiek Onderwijs Mieke Van Hecke, het inschrijvingsbeleid dat de vorming van concentratiescholen zou tegengaan, zwaar op de korrel nam. De meeste secundaire scholen in het Leuvense organiseren hun inschrijvingen via een callcenter, een officieel goedgekeurde procedure. De problemen beginnen echter wanneer we kijken naar de specifieke verdeling van de GOK-leerlingen. Dat zijn kansarme leerlingen voor wie een school conform het Gelijke Onderwijskansendecreet recht heeft op meer omkadering.

SPREIDING

Coördinerend directeur van de Katholieke Scholengemeenschap Leuven Danny Pijls, geeft ons cijfermateriaal over de spreiding. Hij baseert zich op een evaluatierapport van studie bureau Tempera. "Van de 15 secundaire scholen in het Leuvense, hadden 8 scholen recht op GOK-uren voor de eerste graad. Daarvan telt de helft maximum 15 procent GOK-leerlingen. In de overige helft bedraagt het aantal tussen de 18 en 65 procent," zegt Pijls. Dat wil zeggen dat de spreiding van de GOK-leerlingen zelf niet echt optimaal is. Het spreidingsprobleem is tevens zicht-

baar wanneer we kijken naar de verschillen tussen het gemeenschapsonderwijs en het katholieke net. "De GOK-leerlingen zijn vol-

*"De spreiding
tussen de
verschillende
netten is
ongelijk"*

gens datzelfde evaluatierapport ongelijk gespreid over de verschillende netten. Drie van de vier scholen uit het gemeenschapsonderwijs hebben recht op GOK-uren voor de

eerste graad. Geen van die scholen heeft meer dan 15 procent GOK-leerlingen. Slechts vijf van de elf scholen van de KSLeuven hebben recht op GOK-uren, maar die scholen tellen echter allemaal minstens 16 procent GOK-leerlingen. Drie van die vijf scholen tellen zelfs meer dan 30 procent GOK-leerlingen," aldus Pijls.

BEPERKT GEMENGD

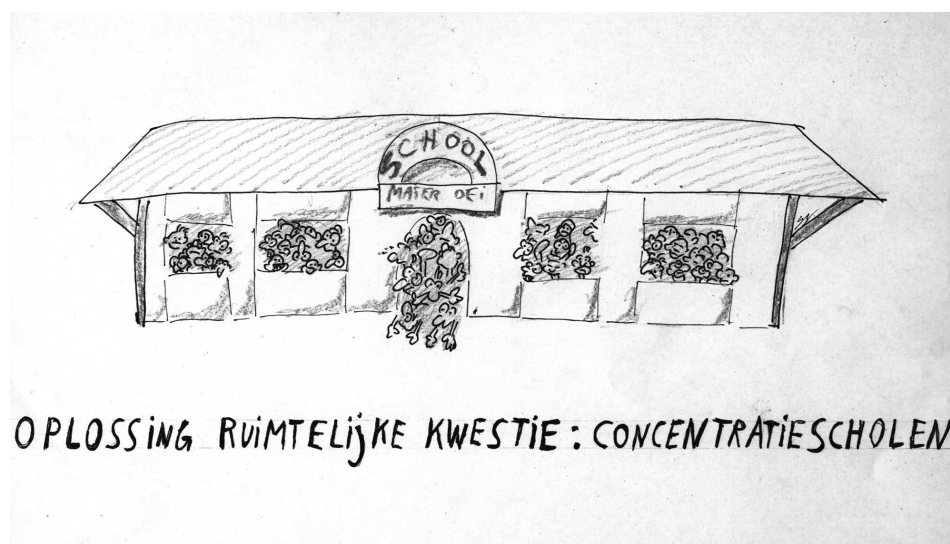
De problematiek schemerde ook door toen wij ons oor te luisteren legden bij de scholen zelf. De directeur van het Sancta Maria instituut, Willy Lemmens: "Wij hebben op school amper of geen migranten, dus ik ken het probleem niet echt. Ik weet wel dat de Leuvense Scholengemeenschap daarmee bezig is. De Werkgroep Spreidingsbeleid probeert migrantenjongeren zoveel mogelijk te spreiden over de hele Leuvense scholengemeenschap, maar stelt ook vast dat dat niet

werkt en dat sommige scholen in Leuven veel meer allochtone leerlingen inschrijven dan andere scholen. Men zoekt naar een gepaste oplossing, maar dat is niet zo vanzelfsprekend."

De directeur van Paridaensinstituut, Annick Van Petegem, omschrijft haar school als beperkt gemengd. "Studerende ouders uit het buitenland die hun kinderen hier naar school sturen zijn geen uitzondering in het Leuvense, maar daarnaast hebben we ook leerlingen die niet onder die categorie vallen. Een leraar van de Werkgroep Studiebegeleiding heeft zich gespecialiseerd in de opvang van leerlingen die naar ons worden doorgestuurd na een jaartje in de onthaalklas," zegt Van Petegem.

OKAN-KLAS

Die onthaalklas voor anderstalige nieuwkomers, kortweg OKAN-klas, heeft als hoofdopdracht het aanleren van het Nederlands, maar staat ook in voor de latere doorstroom van leerlingen in andere scholen. Voor Leuven is het het Sint Albertuscollege te Haasrode die de organisatie op zich neemt. Verantwoordelijke Roel Moeys: "De vervolgcoach bereidt de huidige leerlingen voor op het volgende jaar en legt hen uit hoe het schoolsysteem in Vlaanderen werkt. Er wordt ook nagegaan in welk jaar de leerling mag starten. Vervolgens kijkt men naar wat de interesses van de leerling zijn en hoe de ouders erover denken. Afhankelijk van die keuzes komen we bij een aantal scholen terecht en dan is het de vrije keuze van de leerling die primeert. We proberen ook rekening te houden met spreiding, maar die varieert sterk van jaar tot jaar. Waar we vooral rekening mee moeten houden, is de geschiktheid van de studierichting zelf."

SIMON ENGBERT

Vliegwerk (1)

De Schone Dode

Het Leuvense museum M begint stilaan uit zijn kinderschoenen te stappen. Tweewekelijks bekijken we een van de kunstwerken en spitsen het toe op een maatschappelijke tendens. Deze week: zeventiende-eeuwse begijntjesrestanten.

ELINE VAN ELDERE |

Dode lichamen. Kadavers. Lijken. Tegelijk fascineren ze ons en stoten ze ons af. In vroegere tijden leken mensen er minder moeite mee te hebben. Integendeel: bloederige lappen, botten, tanden, haren, schedels en wat al niet meer, werden uitvoerig versierd en tentoongesteld. Zo ook het kunststukje op de foto hiernaast. Het gaat om de schedel en stukken been van een "in een heur van geilgheid" gestorven begijn, dat in het altaar van de Sint-Jan De Doperkerk werd bewaard. Niemand weet om welk vroom vrouwtje het hier gaat, maar dat is niet belangrijk. Waar het ons om gaat, is de omgang met de dode zelf. Wij gingen te rade bij een begrafenisondernemer en een doctor in de geschiedenis, die zijn scriptie over de dood in Vlaanderen maakte.

Waren mensen vroeger dan vertrouwer met de dood, dat ze zulke relikwieën zo mooi vonden? Viviane Thorreele, manager bij

“Na een paar dagen zien de meesten er heel vredig uit”

Uitvaartcentrum Tossyn, geeft ons een antwoord. "Vroeger was het eigenlijk eerder een gewoonte, een goede daad, dat de familie de overledene mee waste, opbaarde en dat die dode thuis werd gehouden tot hij of zij begraven werd. Met de jaren is dat veranderd, mensen zijn niet meer geneigd om de overledene thuis te houden. Dat komt

nog heel weinig voor. Daar komt veel organisatie aan te pas, er moet dan een koeltafel geleverd worden. Anders is dat natuurlijk niet houdbaar."

"De laatste tien, vijftien jaar is die trend echt sterk geworden. De begrafenisondernemer wordt na het vaststellen van de dood door een dokter gebeld en haalt het lichaam op. Wij stellen uiteraard wel de vraag of de familie de overledene graag nog even bij zich heeft, zo weten de nabestaanden dat het nog wel kan. Dat is dan wel op voorwaarde dat de overledene geen te duidelijke tekenen van verval vertoont."

LICHTSPEL

"Concreet maken wij de mensen een beetje toonbaar. Is de persoon in kwestie verzorgd geweest of niet? Hier in het centrum is het telkens min of meer dezelfde procedure: wassen, nagels knippen, haartooi, de baard scheren. Wij vragen om wat kledij, er wordt ook een luier aangedaan. Wij vragen om de kleren mee te geven waarmee die persoon in zijn omgeving bekend was. De mensen worden ook een beetje opgemaakt, meestal niet veel. We hebben onlangs wel een dame gehad, een heel fiere vrouw, die toevallig in haar bed was overleden, maar ze was een tijdje met haar gezicht in dezelfde houding blijven liggen. Daarom was haar neus wat ingedrukt geraakt. Ze was eigenlijk niet meer herkenbaar. Dan hebben we aan de mensen die haar kenden wat mooie kleren gevraagd en haar neusje gedurende een paar dagen terug in vorm gemasseerd. Dat is perfect te doen. We hebben dan haar haar verzorgd en haar geschminkt zoals ze haar altijd kenden. We hebben haar in de aula gelegd en wat met het licht gespeeld, dat was echt zeer mooi."

"Licht kan echt verschil maken,

SOPHIE VERREKEN

dat kan zeer hard zijn, maar er zijn wonderen mee te doen. Voor het behouden van het beeld voor de familie is dat essentieel. Veel mensen zien er in eerste instantie wat bang of *getrokken* uit, maar na een paar dagen zien de meeste er zeer vredig uit. Voor een goede houding bestaan er ook neksteuntjes, op die manier zijn oude trucs als luciferdoosjes onder de kin niet meer nodig."

Veel mensen zijn dus mooi te vinden als lijk. Wat als iemand nu nog moeilijk mooi kan worden gemaakt? "Wij bekijken dan of het kan om de persoon te tonen of niet. Onlangs nog hadden we een vrij jonge persoon die zich voor de trein had geworpen. Zonder te veel in detail te treden: er ontbraken wat lichaamsdelen. Toen hebben we ten eerste alles dichtgenaaid wat mogelijk was en ten tweede aan de nabestaanden gevraagd om niet te veel op het lichaam te drukken. Voor een moeder is het natuurlijk moeilijk om haar kind in zulke omstandigheden niet te omhelzen. In eerste instantie is haar dat zwaar bekomen: in haar verdriet heeft ze zich op het lichaam

van haar zoon laten vallen. Er is dan wat bloed terug naar boven gekomen. We hebben dat opnieuw in orde kunnen brengen. We hebben echt moeite gedaan om dat zo mooi mogelijk te maken. We hebben haar ook psychologisch voorbereid op wat ze zou zien. En natuurlijk hebben we ook weer met het licht gespeeld."

STIEFMOEDER

"Door een tekort aan crematoria is er tegenwoordig soms ook een uitvaart met enkel een urne vooraan in de kerk. Dat is echter zeker nog niet de meerderheid van de gevallen. Priesters waren daar erg op tegen, maar komen daar soms aan tegemoet als het echt niet anders kan."

Wordt de dood dan toch niet zo stiefmoederlijk behandeld als graag beweerd wordt tegenwoordig? Jan Bleyen, doctor in de geschiedenis, nuanceert. "Het is een cliché dat veel succes kent. Zoals vaker is de realiteit evenwel complexer. Je hoort inderdaad vaak zeggen dat de dood een nieuw probleem is en dat mensen het vandaag veel moeilijker

hebben om goed te rouwen. Achter zulke uitspraken schuilt vooral veel nostalgie naar het verleden. Altijd en overal zal de dood een taboe zijn, een gebeurtenis die moeilijk te vatten is en die vraagt om symbolisch gedrag. Vandaag bestaan er evengoed nog rituelen van de dood en van rouwen, maar ze zien er anders

“Altijd zal de dood een taboe zijn”

uit en ze krijgen nieuwe betekenissen. Net zoals de samenleving zelf is veranderd. Het is niet omdat we niet langer rouwkledij dragen volgens vaste regels, dat we doden zouden wegstoppen." Viviane Thorreele bevestigt dat. "Er is een nieuwe generatie met een ander beeld van hoe een uitvaart eruit moet zien, maar dat is juist goed. Het is een aanpassing, maar je leert bij. Het is een andere vorm van afscheid nemen, maar het kan heel mooi zijn."

Doculatino | Mijnbouw duwt bevolking in de put

Van 14 februari tot 3 maart organiseert de vzw Catapa Doculatino: een documentairefestival dat in het teken staat van mijnbouw in Latijns-Amerika en de problemen die dat veroorzaakt voor de plaatselijke bevolking.

ELINE VAN ELDERE |

Mijnbouw is hip. U herinnert zich vast nog de groep onfortuinlijke Chileense kompels die eind vorig jaar vast kwam te zitten in een ondergrondse mijnschacht. Sociologen en psychologen kunnen zich nog jarenlang onledig houden met onderzoek naar kannibalisme, seksuele onthouding en zelfmoordneigingen, maar wij belichten de andere kant van de medaille. De mijnbouw in Latijns-Amerika is namelijk een van de schadelijkste nijverheden in die regio.

Stafmedewerker Beleid van Catapa Daan Janssens licht toe: "De mijnbouwsector is een zeer kleine sector. Het overgrote deel

van de bevolking werkt in de landbouw, slechts 3,2 procent in de mijnbouw. Problematisch is dat de mijnbouw enorm veel grondgebied in beslag neemt, waar de branche slechts weinig werkgelegenheid verschaft."

MILIEUNORMEN

Naast het territoriumprobleem is er echter de veel ernstiger kwestie van de milieuvervuiling. "Milieunormen worden ginds per definitie niet nageleefd. De vervuiling die uit mijnbouw voortkomt is ook niet de minste: zware metalen worden zomaar in de waterlopen geloosd. Het gaat voornamelijk om de ontginning van olie en goud, twee grondstoffen waar multinationals veel in-

komsten uit halen."

Om het milieu in die Latijns-Amerikaanse landen te vrijwaren is het nodig om de manier van mijnbouwen radicaal om te gooien. Het naleven van de milieunormen en recycleren zijn daartoe noodzakelijke stappen. Janssens: "Voor ons is het onbegrijpelijk dat hetzelfde bedrijf in de Verenigde Staten de norm naleeft en in Latijns-Amerika de totale onzorgvuldigheid aan de dag legt. Er is daar echt sprake van een nieuwe goudkoorts. Zo is ondertussen 72 procent van het Peruviaanse Amazonegebied door mijnbouw ingepalmd. Men spreekt er van een tweede kolonisatie en zelfs van ethnocide. Bepaalde volkeren die op de geëxploiteerde gebieden leven, komen in gevaar en dreigen zelfs helemaal te verdwijnen."

"De regeringen van die landen hebben ook een dubieuze rol in de hele kwestie. Er wordt echt maat-

schappelijk onverantwoord ondernomen en de politieke leiders doen er niets aan. Zij hebben natuurlijk veel te winnen bij bedrijven die op hun grondgebied opereren."

SENSIBILISERING

Het komt er dus op aan de bedrijven bewust te maken van het probleem, maar minstens even belangrijk is het sensibiliseren van de consument. Dat wil Catapa met haar

“Er woedt een nieuwe goudkoorts”

derde Doculatino bereiken. Het festival start in Antwerpen, maakt een doortocht in Gent en sluit voor de

De documentaires worden vertoond op 1, 2 en 3 maart in Pangaea. De toegang is gratis. Meer info op catapa.be

De blunderende wetenschap

Ook de wetenschap kent zo haar minder glorieuze momenten. Veto koos voor u drie gevallen uit waarbij wetenschappers in de fout gingen. Eentje dateert van eeuwen geleden, een tweede is eerder onschuldig en grappig, het laatste bedreigt ook nu nog mensenlevens. De frenologie of het schedelmeten, de Sokalaffaire en de vermeende band tussen autisme en vaccinaties.

GEERT JANSSEN, JELLE DEHAEN & ALEYDIS NISSEN |

Vaccins en autisme

Met gepaste regelmaat duikt de bewering op dat er een causaal verband bestaat tussen vaccineren en autisme bij kinderen. Epidemioloog Luc Bonneux licht toe.

Luc Bonneux: «Het gaat hier om een algemeen menselijk principe. Autismen is immers een ziekte die niet helemaal begrepen wordt. De diagnose van autisme kun je niet onmiddellijk stellen bij een kind, want de symptomen duiden pas op latere leeftijd op, wanneer het sociale relaties ontwikkelt. Een kind lijkt normaal, krijgt een vaccin en blijkt later autisme te hebben. Het is normaal dat men dan een link legt. Maar dat is een aloude misvatting: *post hoc ergo propter hoc*. Het is niet omdat iets gebeurt na iets anders dat er een verband bestaat.»

«Het is voor ouders met een autistisch kind vaak zwaar om dat wrede lot te dragen. Daarom zoekt men naar een oorzaak, want men wil niet aanvaarden dat er slechts toeval in het spel is. Door de emoties willen mensen niet luisteren naar redelijkheid. Daarbovenop springen tal van kwakzalvers zoals homeopaten op de wagen om er een slag uit te slaan, want de alternatieve geneeskunde drijft natuurlijk op zulke complotten.»

«De antivaccinatiebeweging kent een lange geschiedenis. Ze is ontstaan in de negentiende eeuw, toen het pokkenvaccin ontwikkeld werd. Het pokkenvaccin kent veel bijwerkingen en wanneer er maar genoeg mensen ingeënt zijn, zul je het zelf niet krijgen, ook al ben je niet gevaccineerd. Dat is moreel vrijbuitergedrag, maar het is wel rationeel. Zulk gedrag gaat men vervolgens trachten te onderbouwen met allerlei argumenten. Vandaag doet men hetzelfde, maar uit alle goede, uitgebreide studies blijkt dat er geen enkel verband

“Homeopaten zijn kwakzalvers”

bestaat tussen vaccins en autisme.»
«In de jaren negentig verscheen in het Engelse, toonaangevende, medische tijdschrift *The Lancet* een studie van Andrew Wakefield, die autisme linkte aan het mazelenvaccin. Dat artikel bleek echter van boven tot onder bedrog te zijn en een schoolvoorbeeld van wetenschappelijke wanpraktijken. De *Lancet* had dat nooit mogen publiceren, toch niet in deze vorm met deze stellige conclusies. Maar ook voor een groot medisch blad als de *Lancet* is “nieuws-waarde”, zeg maar enige sensatie, belangrijk. Ook zij moeten lezers, abonnees en citaties werven.»

«Wakefield zelf stond op de loonlijst van een belangenvereniging van ouders van kinderen met autisme. Ik ken die mensen niet, maar ik ben vrij zeker dat ze het goed bedoelen. Die mensen geloven echt dat hun kind autisme heeft gekregen door een vaccin en daar willen ze genoegdoening voor krijgen.»

«Toch mogen we zeker niet alle kritiek op vaccins zomaar afdoen als een ongegronde complottheorie, want sommige complotten zijn natuurlijk waar. Bepaalde vaccins zijn zeer belangrijk geweest. Zo heeft de inenting tegen de pokken miljoenen levens gered en daarom zeg ik: “Dank u, vaccin!”. Maar dat betekent niet dat het altijd heilzaam is, want sommige vaccins zijn overbodig gebleken. Denk maar de histerie die er rond de Mexicaanse griep heerste. Toen zijn honderden miljoenen besteed aan wat in wezen een verkoudheid was. De farmaceutische industrie is toen zeer selectief omgesprongen met informatie, omdat er simpelweg te veel geld te verdienen viel.»

(JD) |

SOPHIE VERREKEN

Frenologie

Volgens de frenologie is er een rechtstreeks verband tussen de persoonlijkheid en de vorm van de hersenen en de schedel. Voor meer uitleg belden wij professor Kaat Wils van de onderzoekseenheid Cultuurgeschiedenis na 1750. Zij zegt dat ze de frenologie liever niet benadert als een pseudowetenschap.

Kaat Wils: «Dan kijk je op een erg anachronistische manier naar de kennisproductie van die periode: we beschouwen het vandaag niet als wetenschap, dus is het pseudowetenschap. Vanuit een dergelijke veroordelende blik dreig je een aantal interessante connecties niet te zien. We moeten ons afvragen waarom frenologie zo geloofwaardig en succesvol was.»

«Frenologie ontstond rond de Franse Revolutie en kende een grote populariteit in de eerste helft van de negentiende eeuw. Het bouwde voort op een traditie die al meegaat sinds de oudheid, namelijk het idee dat je op basis van iemands uiterlijk iets kan zeggen over zijn innerlijk. Daarnaast zat er een tweede, meer wetenschappelijk element in. Dat stamt uit de vergelijkende anatomie, een nieuwe wetenschaps-tak die mens en dier vergeleek. Wat is er gelijkwaardig? Wat is er verschillend?»

«De grote gangmaker van de frenologie was Franz Gall, een Oostenrijks anatoom. Hij was gespecialiseerd in de hersenen en had de link aangetoond tussen het zenuwstelsel en de hersenschors. Gall was ervan overtuigd dat de faculteiten — de menselijke capaciteiten — aangeboren waren en zich op specifieke plekken in de hersenen bevonden. Waar een bult zit in de schedel, is een kenmerk sterk ontwikkeld. Een aantal dierlijke faculteiten zou bij misdadigers sterk ontwikkeld zijn. Hij sprak onder meer over een moordzintuig en een dievenzintuig.»

«Gall wilde zo de rechtspraak beïnvloeden. Als bepaald misdadig gedrag aangeboren is, zijn misdadigers minder schul-

dig dan gedacht werd en zouden ze minder hard gestraft moeten worden. Misdadigers zouden niet in een gevangenis thuishoren, maar in een soort gekkenhuis waar ze moeten leren de drang tot stelen te onderdrukken door typisch menselijke faculteiten meer te ontwikkelen. Dat valt te kaderen in een verlicht geloof dat kennis en disciplineren van het zelf zouden helpen een betere wereld te maken.»

«Daarnaast kende de frenologie een grootschalige populariteit. Er werden frenologische shows opgezet door

“Schedels van bekende gekken”

rondreizende genootschappen of lokale clubs. Er werd uitleg gegeven bij extreme schedels, zogezegd van bekende gekken of bekende misdadigers. Een ander vast onderdeel was het analyseren van mensen uit het publiek. Ook doorgestoken kaart, natuurlijk.»

«Naast het succes is er vanaf het begin kritiek gekomen op de frenologie. In 1808 diende Gall een verhandeling in bij het Institut de France. De jury keurde die af omdat hij te weinig empirisch gegrond was en een ongeoorloofde sprong maakte van de deelbare materie naar het ondeelbare, spirituele ik. De frenologie werd met andere woorden gezien als een aanval op de ziel en de mogelijkheid tot metafysica. Die twee soorten kritiek zijn nooit van elkaar gescheiden geweest.»

(GJ) |

Sokalaffaire

*In 1996 schreef een professor in de Fysica, Alan Sokal, een artikel getiteld “Transgressing the boundaries: towards a transformative hermeneutics of quantum gravity” dat werd gepubliceerd door *Social Text*, een sociologisch en filosofisch magazine. Later onthulde Sokal dat zijn tekst niet meer dan een grap was.*

Zoals Cervantes en Willem die Madocke maecte zich vrolijk maekten over de ridderroman, in respectievelijk Don Quichote en Van den Vos Reynaerde, zo drijft Sokal in *Transgressing the boundaries* de spot met — voornamelijk Franse — postmodernistische denkers. Die postmodernisten waren volgens Sokal gepreoccupeerd met de taal. Taal is volgens hen geen afspiegeling van een objectieve, waarneembare werkelijkheid, maar een sociaal construct. Sokal verwijt hen daarom dat ze vervallen in irrationaliteit en spreken in orakels en zo nooit enige betekenisvolle vooruitgang kunnen verwezenlijken. Hun obsessie met taal als sociaal construct doet hen de band met de werkelijkheid verliezen.

Om te verklaren waarom zijn artikel gepubliceerd kon worden, wijst Sokal erop dat dat mogelijk werd gemaakt door zijn academische autoriteit. Daarenboven huldte hij zijn woorden in nevelen waardoor zijn stellingen onbegrijpelijk werden voor de lezers. Desondanks — of net daardoor — zag de redactie van *Social Text* niet in dat hij puur willekeurige, ongefundeerde wetenschappelijke terminologie en concepten gebruikte.

Sokal benadrukt dat hij met deze hoax geen enkele uitspraak wilde doen over de verdiensten van sociologie, feminisme, cultuurwetenschappen, psychologie of politiek. Wel wilde hij met zijn satire aantonen dat het op duistere wijze funderen van de inzichten van geen enkel nut is.

Na Sokals bekentenis ontplofte er een bom in de (pseudo)wetenschappelijke wereld. Tot vandaag is zijn artikel voer voor discussie. En ook zelf heeft hij van zijn geslaagde grap kunnen genieten. Hij gaf lezingen over de hele wereld en heeft in 1999 samen met de Belgische professor Jean Bricmont het boek *Intellectueel bedrog* geschreven, waarin hij brandhout maakt van beweringen van heel wat postmodernisten. Sokal toonde vooral aan dat enkele coryfeeën van de Franse postmoderne wereld als Jacques Lacan of Jean Baudrillard geen idee hebben waar ze het over hebben als ze spreken over wetenschap of wijskunde. En, *last but not least*, heeft hij tijdens de voorbereidingsfase van *Transgressing the boundaries* zijn toekomstige vrouw, een Italiaanse journaliste, leren kennen. Zij was niet natuurwetenschappelijk geschoold, maar doorzag toch het broodjeaap karakter van Sokals artikel.

(AN) |

Fort Europa | 3% van de wereldbevolking migreert

Er varen bootjes van Tunesië naar Lampedusa, er staan ladders tegen de prikkeldraad. Telkens nieuwe migratiestromen bereiken Europa. Johan Wets, onderzoeksleider migratie aan het Onderzoeksinstituut voor Arbeid en Samenleving (HIVA) van de K.U.Leuven voorzagt ons van duiding.

LUCAS DE JONG |

Veto: Wat betekent het begrip migratie in haar huidige context?

Johan Wets: «Migratie in haar huidige context is internationale migratie. Een mens beweegt zich en overschrijdt een internationale grens. Iemand die van Luxemburg naar Arlons trekt, is een internationale migrant. Trek je van Sint-Petersburg naar Vladivostok, dan ben je dat niet.»

«We moeten rekening houden met verschillende nationale juridische definities en statistieken. Elke staat baseert zijn migratiecijfers op verschillende criteria van wat een migrant is. Dat momenteel drie procent van de wereldbevolking internationaal migreert, zegt bovendien ook niets over hen die in het geheim in een land verblijven.»

STROMEN

Veto: U zegt "momenteel". Welke evoluties ziet u dan in de migratiestromen? Waar kan Europa zich aan verwachten?

Wets: «Er zijn twee mogelijkheden: we krijgen meer migratie, of veel meer migratie. Tegen 2050 zullen we naar schatting te maken hebben met een verdrie- of verviervoudiging van het huidig aantal van 250 miljoen migranten. Een reden daarvoor is dat we tegen de zeven miljard mensen aanleunen. We hebben maar een klein stukje westerse wereld, dat een bijzondere aantrekkingskracht uitoefent. Puur economisch: 95% van de bevolkingsgroei vindt in de niet-geïndustrialiseerde landen plaats. De economie groeit er op verdienstelijke wijze, maar is niet in staat nieuwe

generaties aan werk te helpen, tot aan een academische werkloosheid toe. Sociale zekerheid bestaat er niet. Zolang de levensomstandigheden bar zijn, en er op korte termijn geen hoop is op verbetering, blijven vluchtelingen Europa binnenkomen.»

«Ten tweede zullen we in de toekomst te maken krijgen met leefmi-

“Geen enkel land kan de migratie stoppen”

JOHAN WETS (HIVA)

lieuvluchtelingen. Op de Malediven wonen bijvoorbeeld 300.000 mensen, en ligt het hoogste punt twee meter boven de zeespiegel. Als de bewoners van de Nijldelta geëvacueerd moeten worden, zullen maar liefst 50 miljoen zielen hun plek elders moeten vinden.»

Veto: Is Europa in staat die uitdagingen aan te gaan?

Wets: «Daarvoor is er een geïntegreerd beleid nodig. Dat is idealiter volledig Europees en moet goed georganiseerd zijn. Ondanks positieve ontwikkelingen op Europees vlak, wordt het asiel- en migratiebeleid echter nog altijd als zo een belangrijke bevoegdheid beschouwd dat de lidstaten het zoveel mogelijk nationaal wensen uit te oefenen. Dat is een probleem, want een eensgezind Europees migratiebeleid is nodig.»

«Ter illustratie daarvan het voorbeeld van de zogenaamde België-route, een manier om de strenge criteria uit de Nederlandse wetgeving rond huwelijksmigratie te omzeilen. De route houdt in dat Nederlanders van Marokkaanse afkomst onder Europees recht in ons land gaan werken, zodat ze onder ons recht vallen. Dan halen ze hun partner naar hier, om vervolgens uiteindelijk weer als gezin noordwaarts te keren. Een gedifferentieerde aanpak slaat de bal van het recht zo volledig mis.»

KIPPEN

«Een tweede kwestie is de organisatie. We hebben een internationaal handelsbeleid, een Europees landbouwbeleid, een immigratiebeleid, een integratiebeleid, een arbeidsmarktbeleid, enzovoorts. We hebben bevoegdheden op federaal, regionaal en gemeenschapsniveau. Het probleem daarbij is dat de communicatie tussen de verschillende beleidsniveaus, zelfs binnen de landen alleen al, zo goed als onbestaand is.»

«Een voorbeeld: de Europese consument wil de overproductie in de landbouw niet vernietigen, omdat zoveel Afrikanen honger hebben. Als gevolg van de overproductie van voedsel worden er dan bijvoorbeeld kippen uit Nederland, Denemarken en Frankrijk in diep-

vrieskisten als voedselhulp naar West-Afrika verscheept. Daar worden ze onder twijfelachtige hygiënische omstandigheden tegen dumpingprijzen op de markt gebracht, waardoor lokale boeren met zondere kippen uit de markt worden geprijsd. De werkloze boeren trekken vervolgens naar de stad, waarbij emigratie tot de mogelijkheden behoort om toch nog iets van hun leven te kunnen maken. Om dan, eenmaal werkloos bij de grenzen van Europa aangekomen, tegengehouden te worden omdat de Europese werklozen voorrang krijgen.»

«Het lukt blijkbaar niet om daarbij steeds de relevante links te leggen. Zo wringen de Europese landbouwsubsidies en het handelsbeleid het ontwikkelingsbeleid de nek om, met als gevolg dat het integratiebeleid daarmee geconfronteerd wordt. Zo is er een groot

aantal zaken dat op elkaar afgestemd kan en moet worden, maar waarbij dat niet gebeurt. Ik pleit dan ook al jaren voor een Belgische minister van Immigratie.»

HOOP

«Uiteindelijk moet er in de landen van origine zelf een positief perspectief voor de mensen gecreëerd worden. Een allereerste stap is eindelijk gezet met een Europese Communicatie over migratie, integratie en de arbeidsmarkt van 3 juni 2004, waarbij verschillende organen samengewerkt hebben.

Daarin wordt onder meer ook erkend dat de dynamiek die achter internationale migratie zit zo sterk is dat noch de Europese Unie, laat staan een individueel land, ze kan stoppen. Wat de wetenschap al lang weet, is voor de politiek blijkbaar niet altijd evident.»

LAURENS CERULUS

Ambassador's Lecture | Lijmen/Het buurland

Vorige week donderdag kwam de Duitse ambassadeur voor België Reinhard Bettzüge spreken voor het kruim van de K.U.Leuven-academici. Onderwerp van dienst: onderzoek en innovatie over de Belgisch-Duitse grens heen. En een sollicitatie van de ambassadeur zelf.

LAURENS CERULUS |

Het credo is bekend: Europa verliest terrein in de wereld-economie. De oplossing ligt volgens veel analisten nog steeds in de kennisindustrie, iets waar student en universiteit een belangrijke rol in spelen. «Om te voorkomen dat Europa een soort museum van de twintigste eeuw wordt, moeten we gezamenlijk een hub voor onderzoeks- en innovatieve uitmuntendheid vormen», beaamde de Duitse ambassadeur die visie.

Heeft de Duitse ambassadeur het bij het rechte eind? «In de huidige wereldwijde constellatie blijft het Duitse *wirtschaftswunder* een baken voor de Europese economie. Desalniettemin moeten de kleine Belgen zichzelf niet weg-cijferen», benadrukte Bettzüge. «België is Duitslands zevende grootste handelspartner, nog voor China (*dat negende komt, red.*). We moeten dus samen werken aan een Europees Onderzoeksgebied, zoals wordt gestipuleerd door de EU.»

Hoog tijd dat ook de K.U.Leuven een hand toesteeft, lijkt het. «We kunnen dadelijk een samenwerking op poten zetten met jullie universiteit, naar analogie met het voorbije *Deutschlandjahr* aan de Universiteit Antwerpen», opperde de ambassadeur. «Daarbij geef ik geregeld gastcolleges aan andere universiteiten en ik wil dat ook graag in Leuven doen.» Een plekje open in Leuven? Het valt af te

wachten of de studenten, grote afwezigingen op de lezing, zullen vallen voor zijn charmes.

THOMAS VAN OPPENS

Student in D

Een derde van de Belgische Erasmuspostjes voor Duitsland raakt ingevuld

90% van de Belgische Erasmussers in Duitsland keert later terug

Bist du auch ein Berliner? Volgens de Duitse ambassadeur zult u snel overtuigd zijn. «Van alle Belgische studenten die een semester in Duitsland studeerden, keert zowaar 90 procent later terug voor verdere studies, een doctoraat of zelfs werk.» Belgische studenten lijken toch moeilijk warm te krijgen voor een Duitslandervaring: van de 1.000 Erasmuspostjes die openstaan, worden jaarlijks maar een 350-tal ingevuld. «Onze hogeronderwijsystemen zijn nochtans niet zo verschillend, zeker sinds het

Bolognaproces», zegt de ambassadeur. «Dat is essentieel om studenten te motiveren om erop uit te trekken.»

Aan de andere kant zijn de Duitse studenten de meest mobiele studenten van Europa. «Toch trekken zij niet gemakkelijk naar België. In Leuven, bijvoorbeeld, is slechts 0,5 procent van de buitenlandse studenten Duits, terwijl het voor sommigen eigenlijk naast de deur ligt», stelt Bettzüge. Waarop hij nogmaals zijn diplomatieke wil toonde om daar verandering in te brengen. (lc)

Inbraak | Dude, where's my stuff?

GERT-JAN LERDEKENS

“Je kan altijd zeggen dat je “Tom” zoekt”

Slaapt u ook elke avond slecht uit vrees dat een duistere figuur aan de haal gaat met de fles wijn die u voor een speciale gelegenheid spaarde, uw laptop of uw onsterfelijke en onbevleete ziel? Hoe realistisch is die angst eigenlijk? Kunnen we er om lachen of zijn een beetje paniek en paranoia toch verantwoord? We vroegen het aan Nick Vanden Bussche, studenteninspecteur van de Leuvense politie.

VINCENT BOULANGER |

Veto: Zijn studenten vaak het slachtoffer van inbraak?

Nick Vanden Bussche: «Niet meer of minder dan een gewone burger. Bovendien liggen de misdaadcijfers in Leuven lager dan in de ons omringende gemeenten omdat hier net zo'n sterke sociale controle is door de studenten.»

«Eerst en vooral is er een onderscheid tussen inbraak en gelegenheidsdiefstallen. Bij inbraak forceert iemand de toegang tot een ruimte om vervolgens iets te ontvreemden. Een gelegenheidsdiefstal daarentegen is letterlijk de kans grijpen als die zich voordoet. Bijvoorbeeld wanneer een iPhone vlak naast een open raam ligt.»

Veto: Vraagt dat niet enorm veel lef, zo in een onbekend kot binnengaan met het risico dat een bewoner elk moment langs kan komen?

Vanden Bussche: «Niet in het bijzonder. Als je bijvoorbeeld inbreekt in een huis waar de eigenaars van weg zijn, moet je nog steeds een slot, raam of deur forceren. In een residentie met meerdere studenten, kun je altijd zeggen dat je “Tom”

zoekt. Tot je dan een lege kamer vindt met “Tom's” laptop.»

Veto: Moeten studenten opletten voor geweld, zoals twee weken geleden gebeurde in de Mechelsestraat?

Vanden Bussche: «Dat was een unieke situatie. Zolang ik al agent ben, heb ik nog nooit van zoiets gehoord. Vandalisme komt wel vrij frequent voor. Zwaardere misdrijven waar aanranding of geweld bij komt kijken, zijn echt zeldzaam. Jij kent je medebewoners, maar de dader niet. Wie weet is dat het type waar je liever niet mee geconfronteerd wordt, zoals afgetrainde bodybuilders.»

Veto: Als een medebewoner de dader is natuurlijk wel. Is er een trend in die richting?

Vanden Bussche: «Nee.»

Veto: Wat kunnen we eigenlijk doen om te voorkomen dat ons dierbaar bezit ontvreemd wordt?

Vanden Bussche: «Deuren sluiten, zorgen dat je spullen niet in handbereik liggen van willekeurige voorbijgangers, niets tussen de beveiligde deur van je residentie stoppen.»

«Als er dan iets gestolen wordt, dan is het voor ons handig serienummers te hebben van gsm's of

elektronica. Als die dan ergens gevonden worden, kunnen we het herkennen en dan heb je het na twee dagen terug. Bij Macs kun je zelfs via internet je laptop traceren.»

RESIDENTIES

Hoe goed zijn de residenties van de K.U.Leuven eigenlijk beschermd? Op naar Ludo Clonen, hoofd van de huisvestingsdienst.

Ludo Clonen: «Je hebt op elke residentie op zijn minst twee deuren: een buitendeur en een tussendeur, waar je enkel binnen kunt als men je binnenlaat of als je een sleutel hebt. In bepaalde nieuwe residenties is er zelfs sprake van compartimenten van tien kamers met een gesloten deur. Beveiliging zit ook in de vorming van residentieverantwoordelijken en in iedere keuken hangt het noodnummer van de K.U.Leuven.»

Veto: Verdwijnt er ondanks die maatregelen ooit iets?

Clonen: «Dat gebeurt, maar de gevallen die mij bekend zijn, zijn zeldzaam. Wij adviseren wel onmiddellijke aangifte bij de politie.»

Veto: Hangen er camera's?

Clonen: «Nee, op de residenties hangen geen camera's. Als je de deuren gesloten houdt, kan niemand met verkeerde bedoelingen binnen. Ik wil daar nadruk op leggen: als je daar iets tussen steekt om het jezelf makkelijk te maken, maak je het andere personen ook gemakkelijk.»

Sex Pistols | “Leuven had er helemaal anders uitgezien”

Vorige week werd in het Londense veilinghuis Christie's een affiche verkocht voor 520 euro. Geen wereldschokkend nieuws, ware het niet dat het ging om een affiche voor een concert van The Sex Pistols in Alma 2 op 31 januari 1978. Kort voor het optreden splitte de groep echter en het concert heeft nooit plaats gevonden. Luc Vanheerentals, de organisator van toen, deed ons graag zijn verhaal: “Het was revolutie.”

FRANK PIETERMAAT |

Het verhaal begint een aantal jaren voor het concert. Vanheerentals was cultuurcoördinator bij Politika en kwam in contact met een niet onbekende man.

Luc Vanheerentals: «Het was mij ter ore gekomen dat Herman Schueremans, toen nog zeer jong, een groep mensen zocht die concerten zouden kunnen organiseren. Zo kwam in 1975 mijn eerste concert tot stand. Dat was van John Cale, de vroegere bassist van The Velvet Underground.»

«Toen zijn we ook begonnen met de Socio-Kulturele Aktiegroep Leuven (SKAL). We waren een linkse groep met

papier naar buiten gooien, overnachten in de bibliotheekhal. Zulke zaken.»

«Ten tweede was natuurlijk de punk, waarvan The Sex Pistols de meest extreme uiting waren, sterk aan het optekomen. Zij brachten ook de meeste herkenbare teksten: revolterend, uitdagend. Door die twee factoren werd een ongelooflijke sfeer rond dat concert gecreëerd.»

«Paul Ambach (concertorganisator en muzikant, ook bekend als Boogie Boy, red.) kwam met het voorstel van The Sex Pistols. Hij beseftte dat hij het concert niet in pakweg Vorst Nationaal kon organiseren, want dan was die zaal plat. Daarom zocht hij iets lokalers en

SIMON ENGLEBERT

“God save the Alma”

de bedoeling links een sympathiek gezicht te geven in tijden van extreme Trotskisten en extremere Maoïsten. Mei '68 lag achter ons, maar er waren wel nog heel wat acties en manifestaties.»

VEILIGHEID

In die context hoort het afgelaste concert van The Sex Pistols.

Vanheerentals: «Het was een samenloop van omstandigheden. Dat jaar werd er flink betoogd tegen de verhoging van de inschrijvingsgelden: rectoraat bezetten,

kwam hij in Leuven terecht.»

SKAL maakte voor rockconcerten onder anderen gebruik van de grote aula van het Maria Theresiacollege of van Alma 2.

Vanheerentals: «Alma 2 zag er toen totaal anders uit. Een grote gelijkvloerse zaal waardoor je gemakkelijk 2.000 man kon binnenkrijgen. Ik weet niet of we in die tijd echt een limiet hanteerden. We hadden wel onze eigen security maar daarnaast werd weinig naar veiligheid omgekeken.»

VERWIJTEN

Natuurlijk moest ook met de Almadirectie rekening gehouden worden.

Vanheerentals: «We stapelden tafels op elkaar als tribune, waardoor we het verwijt

en *Never mind the Alma* als parodie op de nummers van The Sex Pistols. In een mum van tijd was het concert uitverkocht.»

Een paar dagen voor het concert maken The Sex Pistols hun split bekend.

“Het was revolutie!”

kregen dat die tweemaal zo snel versleten. Eigenlijk wist Alma niet welk vlees ze in de kuip haalden toen ze het contract tekenden voor het concert. Pas later begonnen de telefoons te komen om het concert af te gelasten.»

«Ondertussen hingen wij overal affiches op, meestal ludiek. *God save the Alma*

Vanheerentals: «De teleurstelling was groot. Ik had al veel concerten meegeemaakt en wist wat dat met een mens kon doen. Zeker in die speciale revolutionaire sfeer die er hing. Ik heb het nadien duizend keer gezegd: “Hadden The Sex Pistols in Leuven opgetreden, dan had Leuven er helemaal anders uitgezien!”»

24 (1) | De eenzame dakloze

In 24 wil Veto telkens een uitdaging tot een goed einde brengen. Deze week brachten wij 24 uur door in barre armoede, zonder een stuiver in onze zak of een dak boven ons hoofd.

JELLE DEHAEN |

Landloperij zit in onze genen. Onze betovergrootvader Gustaaf werd wegens vagebondisme gearresteerd en aan het werk gezet in een fabriek van Charles Woeste. Liever dan te werken schoot vaders Gustaaf zich echter in de voet met het pistool van een opzichter. Manke Staaf is tot vandaag een begrip in het Pajottenland.

Wanneer wij 's ochtends de wijde wereld intrekken hebben wij 24 uur lang niets om handen. Een heerlijke vrijheid overvalt ons. Omdat we ons in ledigheid wentelen hebben wij ruim de tijd om aandachtig om ons heen te kijken. Wij struinen door Leuven en merken heel wat fraais op waar we anders geen oog voor hebben. Huizen waar wij al tientallen keren voorbij zijn gewandeld, geven nu pas een fraaie krul bloot. Wanneer wij zien hoe iedereen haastig en gestresseerd door de stad marcheert, vervallen wij in een lichtjes somber gepeins dat wij niet meer gekend hebben sinds die keer dat we postcoïtaal bedroefd waren op Woodstock en mijmerden over de oorlog in Vietnam.

Na een uurtje of twee knort onze maag. Zoals elke arme sloeber die zijn proletenbuikje bol wil eten, trekken wij naar Colruyt waar wij ons te buiten gaan aan de proever-

tjes. Aanvankelijk voelen we nog wat schroom, maar al snel winnen onze overlevingsinstincten en schrokken we gulzig heler schaal-tjes ontbijtkoeken en paaseitjes leeg. Paaseitjes waarvan we overigens nog steeds niet helemaal zeker weten of ze wel gratis waren.

EENZAAMHEID

Omdat wij het warm willen hebben en dakloosheid heus gepaard kan gaan met wat intellectuele ontwikkeling, gaan we naar bibliotheek Tweebronnen. We arriveren net voor het openingsuur en zijn duidelijk niet de enige landloper die daar komt verpozen. Onze medehobo's zijn echter duidelijk professioneler dan wij en dragen geruite plastic zakken en trolly's mee. Zelfs onder de schooiers zijn wij outcasts.

Onze middag- en avondmaaltijd scoren wij bij Alma. Wij bemachtigen een gebruikt bord en halen gratis friet met gratis mayonaise. Dakloos zijn is niet eens zo onprettig, maar wel een tikje ongezond.

Het overgrote deel van de dag kunnen wij op vrienden rekenen die ons gezelschap houden. Een landloper die niet investeert in zijn sociale kapitaal is bijzonder onverstandig. Terwijl het 's avonds regent, schuilen wij in een wasserette in de Tiensestraat in

SOPHIE VERREYKEN

Een heerlijke vrijheid Een tikje ongezond

het bijzijn van een bevallige blonde en een vervreemde halfzus — we hebben dezelfde moeder. Plots gaan echter alle rolluiken van de wasserette dicht en moeten we er Indiana Jonesgewijs onder heen duiken, de vrijheid tegemoet. Niets ofte niemand kan ons aan banden leggen!

Om de nacht te doden, doen wij even The Seven Oaks aan. Dan daagt het ons: wij hebben geld noch dak maar dat betekent niet dat we onze waardigheid te grabbel moeten gooien. Daarom verlaten wij dat smerige, verderfelijke hol gevuld met lichtekooien en pooiers en zwerven de rest van de nacht een-

zaam maar opgetogen door de stad. Uren later gloort de ochtend en ontmoeten de eerste pendelaars de laatste feesters. Het zijn de uren vol melancholie. De tristesse van een zorgeloze nacht die voorbij is, de verplichtingen die aanbreken. Onze 24 uren die samen met onze vrijheid zijn opgebruikt.

Infodagen à volonté!

Vroeger wilden wij astronaut worden. Die droom hebben we opgegeven. Sindsdien twijfelen we niet alleen aan de existentiële zin van het bestaan, maar ook aan onze professionele carrière. Om ons daaruit te helpen worden de komende week een aantal infodagen georganiseerd. Een overzicht.

FRANK PIETERMAAT & PIETER HAECK |

Onze eerste afspraak is op dinsdag 1 maart in gebouw De Nayer aan het Sportkot. Jan Herpelinck van de Dienst Studietoelichting licht ons in: "Die dag is een algemene jobinfodag waarbij werkgevers met een zo breed mogelijk profiel worden uitgenodigd, werkgevers die zich richten naar alle afgestudeerden van de K.U.Leuven."

"Allereerst wordt die dag een beurs georganiseerd. Ten tweede is er aandacht voor de internationale tewerkstelling. Binnen bedrijven wordt het onderscheid tussen binnenlandse en internationale activiteiten immers steeds kleiner. In het kader daarvan worden een aantal loopbaanadviseurs uitgenodigd. Ten derde worden er een aantal infosessies georganiseerd over onder andere je sociaal statuut als afstuderende."

BRAINTRAIN

Daarnaast kunnen we ook niet om de leuke reclamespotjes heen die ons allemaal op de *braintrain* zetten richting de Wanaba?!-beurs op 2 maart, eveneens in De Nayer. Daarmee wil de Associatie K.U.Leuven studenten wegwijs maken in de waaier aan mogelijkheden van bijkomende opleidingen.

We eindigen op Futurescope, een infobeurs over ondernemerschap georganiseerd door Vlerickstudenten uit Leuven op 3 maart. Met dat initiatief hoopt men studenten warm te maken om hun dromen na te gaan en hen te motiveren om de eerste stap richting een eigen zaak te zetten.

Een aantal gastsprekers, waaronder Open Vld-voorzitter Alexander De Croo, komen hun ervaringen over ondernemen delen in aula Pieter De Somer. Tijdens de receptie zijn er kleine start-upbedrijven aanwezig waar de studenten vragen aan kunnen stellen. Voor de receptie met hapjes en cava moet je je registreren op de website. Het aantal plaatsen is beperkt.

Gebuisd | Wat nu?

Het overkomt niet elke student, maar toch een noemenswaardig groot deel: onvoldoendes op examens. Sommigen pakken een pint om de teleurstelling te verwerken, anderen sluiten zich op in de eenzaamheid van het verdriet. Er bestaat echter ook het monitoraat en de Dienst Studietoelichting waar elke student terecht kan.

JORIS HIMPENS |

Johanna*, een studente Toegepaste Economische Wetenschappen uit de tweede studiefase, kan er van meespreken. Tijdens de laatste examenperiode had ze vier examens af te leggen, zonder succes. "Mijn resultaat was erg slecht: vier examens gebuisd," zegt Johanna. "Ik denk dat het vooral te maken heeft met mijn uitstelgedrag. Ik had misschien tijdens het jaar beter de lessen wat bijgehouden. Een grote hoop onaangeroerde leerstof kan demotiverend werken."

Maar waar kan Johanna terecht? Er zijn repetitoren,

"Misschien wat minder drinken"

medestudenten of fakbars die te hulp kunnen schieten. Toch zijn er betere oplossingen: monitoraten en de Dienst Studietoelichting van de K.U.Leuven. Jan Herpelinck van de Dienst Studietoelichting licht toe: "De eerste stap die een student kan nemen bij tegenvallende resultaten zijn de monitoraten of de studietrajectbegeleider. Die zijn vooral belangrijk als de student vragen heeft over de inhoud van het vak."

SCHOK

Als een student terecht komt bij het monitoraat wordt er uiteraard gepraat over de mogelijke oorzaken. "Vooral wanneer de resultaten zeer onverwacht zijn, moet eerst een schok verwerkt worden vooraleer een zinvol gesprek mogelijk is. Voor studenten bij wie het slechte resultaat niet zo onverwacht is, is het evenzeer zinvol te reflecteren over de oorzaken. Het is vooral belangrijk te kijken hoe ze de studies vanaf dan zullen aanpakken," zegt hoogleraar Carolien Van Soom, van het monitoraat van de Faculteit Wetenschappen.

Johanna zelf heeft ook voornemens: "Tijdens het jaar ga ik wat meer leren en vaker naar de les gaan. Misschien ook wat minder drinken. Voorlopig ben ik nog niet van plan

naar het monitoraat te gaan. Een eenmalige uitschuiver hoop ik in augustus wel recht te zetten." Van Soom bevestigt die trend bij de studenten. "Studenten die de leerstof te lang hebben laten liggen nemen zich voor meer te studeren. Sommigen kunnen zich ook effectief bijsturen, bij anderen blijft het enkel bij goede voornemens."

TIMEMANAGEMENT

Wanneer de student echter met een fundamenteeler probleem zit, kan hij terecht bij de Dienst Studietoelichting van de K.U.Leuven. Daar probeert men situaties op te lossen die los staan van de inhoud van het vak. "Er zijn voornamelijk twee soorten studenten die bij ons komen. Enerzijds heb je de studenten die het gevoel hebben niet op de juiste plaats te zitten, anderzijds heb je ook de problemen zoals studieaanpak, timemanagement en concentratieproblemen," legt Jan Herpelinck uit. Studenten uit de eerste groep wordt dan de nodige informatie gegeven voor een eventuele heroriëntatie.

Als een student echter kampt met een verkeerde studiemethode of een slecht timemanagement worden er groepstrainingen aangeraden. "Via groepstrainingen merken we ook dat de studenten elkaar feedback kunnen geven, wat alleen maar bevorderlijk kan zijn," zegt

"Onaangeroerde leerstof is demotiverend"

Herpelinck. "Of een gesprek veeleer de richting van een heroriëntering, dan wel van het bijsturen van de studieaanpak uitgaat, is op de eerste plaats afhankelijk van de vraag van de student. Uiteindelijk zal het onderwijsreglement bepalen wat kan. Indien nodig wordt dat ook toegelicht."

* Johanna is een schuilnaam.

DegrotemonD | Bevangen door woorden

SkaGen-acteur Valentijn Dhaenens – beter bekend als Gunther in “De helaasheid der dingen” – heeft een grote mond. Letterlijk en figuurlijk. Wij gingen afgelopen donderdag kijken naar zijn monoloog “DegrotemonD”. Op het lijf geschreven heet dat dan.

SOPHIE SOETE |

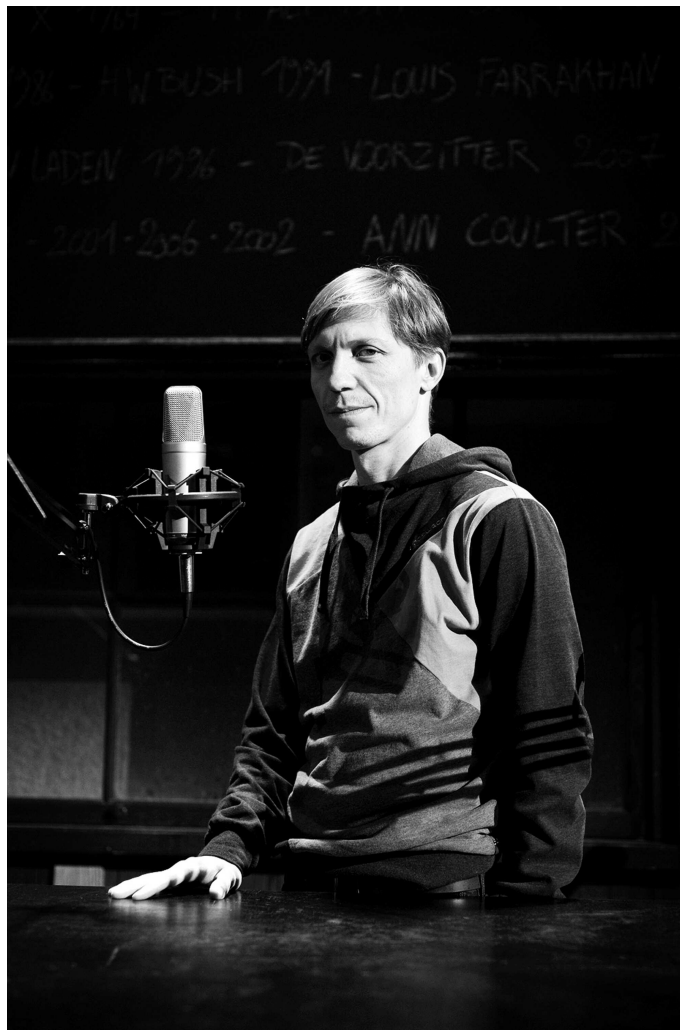
Wanneer we plaatsnemen op de houten banken van het STUK-auditorium, halen we bijna naar goede gewoonte pen en papier uit onze tas om vlijtig de waanvoorstellingen van deze of gene prof neer te pennen. Het schoolbord vol namen en data helpt niet bepaald om ons uit de semi-comateuze toestand te doen ontwaken die acuut optreedt wanneer wij een leslokaal betreden. Wanneer het auditorium tot de nok gevuld is en we net iets te veel grijze haren spotten, begint het ons te dagen: het volgende anderhalf uur zullen we ons niet om de haverklap afvragen wanneer die verrekte pauze er nu eindelijk komt.

Vijf microfoons, evenveel glazen water en een straffe geluidstechnicus. Meer heeft Valentijn Dhaenens niet nodig om uit 2.500 jaar redevoeren een interessante voorstelling te distilleren. Zacht, bijna sereen zelfs, gaat Dhaenens van start met een redevoering van Dostojewski's grootinquisiteur: “Zelfs als alle goden allang van de wereld verdwenen zijn, dan nog zullen mensen idolen zoeken waar ze voor kunnen buigen en in bewondering staan.” De toon is meteen gezet. Dhaenens is gefascineerd door hoe kwetsbaar de mens is voor een begenadigd spreker. De overtuigingskracht van een goede speech en hoe woorden, wanneer ze op het juiste moment worden uitgesproken, de geschiedenis mee kunnen schrijven, lopen als een rode draad door deze one-manshow.

MEESTERLIJK

De grootinquisiteur wordt ingewisseld voor onder meer de grafrede van een betraande Pericles en ook Socrates die afscheid neemt van het leven. De passage waarin een speech van Nazi Goebbels met een *parlée* van Yankee Patton wordt vervlochten is eenvoudigweg meesterlijk. De kalmte waarmee Goebbels tegen het einde van de Tweede Wereldoorlog oproept tot de totale oorlog contrasteert fel met de meer uitbundige Patton die strijdlustig zijn landgenoten aanmaant tot dapperheid. Het gemak waarmee Dhaenens de verschillende personages overtuigend neerzet – enkel door verschillen in lichaamstaal en stemkleur uit te buiten – is bewonderenswaardig.

Net op het moment dat onze aandacht dreigt te verslappen, verhoogt Dhaenens het tempo: persona-

XAVIER VANKEIRSBUICK

ges volgen elkaar sneller op en worden afgewisseld door korte muzikale intermezzo's. Koning Boudewijn, die heel eventjes aftreedt naar aanleiding van de abortuskwestie, wordt gevolgd door een zeer uitbundige Lumumba, die de onafhankelijkheid viert, en een wraakzuchtige Osama Bin Laden, die de oorlog verklaart aan Amerika. We horen Bill “*I did not have*

Dapperheid & abortus

sexual relations with that woman” Clinton waarna Vlaams Belanger Frank Vanhecke in een allermiserabelst Engels waarschuwt voor de overrompeling van Europa door moslims en Bush jr. troostende woorden spreekt na de gebeurtenissen van 11 september 2001.

Onze grote mond beheerst duidelijk de regels van de kunst.

Clement Peerens Exposition Vlaanderen op z'n best

Bart De Wever zou beloofd hebben bij zijn toekomstige verkiezing tot burgemeester van Antwerpen “Dikke Lu” van Clement Peerens Exposition (CPeX) tot provinciaal volkslied te laten uitroepen. En wij kunnen dat, na hun passage vorige donderdag hier in Leuven, alleen maar toejuichen.

CEDRIC HAUBEN |

Het was een hoogdag voor de Antwerpenaar met heimwee. Om u een beeld te schetsen van wat er zich in Het Depot voltrok, is een grondige sfeerimpressie onontbeerlijk. Een avondje CPeX gaat nooit onopgemerkt voorbij en lokt hoofdzakelijk trouwe fans. In elke familie is er wel iemand die het niet gemaakt heeft in het leven. De zatte nonkel die desondanks steevast voor de vrolijke noot zorgt op saaie feestjes. Welnu, het aanwezige publiek bestond uitsluitend uit dit soort types. Afgeleefde mannen en lelijke wijven zijn het vaste decor van de CPeX-show en het past nog ook.

Om op smaak te komen, verraste de organisatie met voorprogramma Pure Bollocks. Een lokale rockgroep waarvan het gemiddelde IQ dat van een wandelende tak niet oversteeg. De voorman, wiens uiterlijk het midden hield tussen Johnny Rotten en Till Lindeman van Rammstein, adviseerden wij voortaan elk podium te mijden. Maar ze maakten lawaai. *So far, so good.*

MET STIJL

Om dan te komen tot de hoofdact. Met Humocolumnist Hugo Matthysen als hoofdrolspeler, Ronny Mosuse als bassist Sylvain en nieuwe aanwinst Dave op drums is CPeX levendiger dan ooit. Het project, indertijd ontstaan in de krochten van *Het Leugenpaleis*, draait op volle toeren. De drie heren brengen met stijl nummers over dronkemansproblemen, waar Dostojewski's personages een puntje aan kunnen zuigen. Uit hun binnenkort te verschijnen album werden recente kleppers als *Boerinnen binnendoen* en *Mijn ambriage is een ravage* voorgesteld. Als troubadours van het treurige lot verheffen ze ook nu weer sociale achtergesteldheid tot een kwaliteit.

Wij zagen een concert dat op geen enkel moment zijn *flow* verloor. Een goede indeling, de beste bindteksten die je ooit in een variant van het Nederlands zult tegenkomen en de drummer die sporadisch ook eens een gitaar vastnam om Clements riffs te ondersteunen bleken daartoe immers het ideale recept.

GROTE P

Waarlijk memorabel werd het natuurlijk pas toen het trio grasduinde in de oude doos. Er is geen Vlaming die onbewogen blijft bij de tonen van *Foorwif* of *Vinde gij mijn gat*. Als het dan toch tot een onafhankelijk Vlaanderen moet komen, horen die classics absoluut in de inburgeringscursus thuis.

Er mag gelachen worden zo veel men wil, maar Clement Peerens Exposition vormt hoe dan ook het neusje van de marginale zalm. Plat amusement, met een grote P. Toegegeven, dit zal niet de meest cultureel hoogstaande vertoning van het afgelopen seizoen zijn geweest, maar zeker wel eentje die wij niet hadden willen missen.

Het neusje van de marginale zalm

Sneak Preview | Die Fremde

Er was opvallend veel volk op de sneak preview van vorige week. Even dachten we dat er ons een exclusieve première van de nieuwste Vlaamse snertfilm getoond zou worden maar blijkbaar was het gewoon toeval, want het pijnlijke drama dat Cinema ZED ons voorschotelde was verre van de meest toegankelijke film ooit.

WIM DEHAEN |

De film handelt over multiculturalisme, meer bepaald over Turkse traditionele cultuur in eigen land en in Duitsland. Aangezien ook deze film op de steun van tv-zender Arte kon rekenen, is het niet ongeoorloofd om de vergelijking te maken met *Auf der anderen Seite*, die andere recente film die handelt over de Turks-Duitse interactie.

Die laatste film vonden wij maar deels geslaagd, wegens een onnodige drukte aan parallel lopende verhaallijnen. En daar ligt een belangrijk verschil want een overambitieuzere film is *Die Fremde* gelukkig niet. Eén bepaald verhaal wordt in detail uitgewerkt en

daardoor kon de filmmaakster haar tijd nemen om alles rustig en ongeforceerd te vertellen.

SLAAN

We zien in de film hoe de jonge Turkse Cem, gespeeld door Sibel Kekilli, in Istanbul vast zit in een ongelukkig huwelijk. Haar man Kemal duldt geen tegenspraak en durft al eens agressief uit de hoek te komen. Uiteindelijk kan Cem dit niet meer tolereren en beslist ze om samen met haar zoontje terug te keren naar haar familie in Berlijn.

Wanneer ze daar aankomt, merkt ze dat haar familieleden het eigenlijk niet zo leuk lijken te vinden dat ze de eer van de familie

heeft beklad. Na verloop van tijd wentelt hun bezorgdheid zelfs om in regelrechte afkeer - een citaat van een familielid: “Hij die slaat, koestert ook”. De arme vrouw moet het dus als *single mom* weten te redden in de grootstad en ondertussen moet ze ook nog leven met de pijnlijke reacties en daden van haar familie, die er uiteraard voor moeten zorgen dat haar oneervolle gedrag zo snel mogelijk in de kiem gesmoord wordt.

MERKEL

Het staat als een paal boven water: *Die Fremde* is een film met een boodschap. Maar wat is de boodschap? Regisseuse Feo Aladag zegt dat ze onderdrukking en misbruik van vrouwen in de familiale kring wou aankaarten met deze film. De manier waarop ze dat doet is echter minder conventioneel, en haar visie is niet zwart-wit. Ondanks het feit dat we ook de vertwijfeling en oprechte ge-

voelens van de traditionele familie zien, blijft het verhaal pessimistisch en zelfs cynisch.

Angela Merkel zei onlangs dat het concept van de multiculturaliteit in Duitsland gefaald heeft en deze film drijft verder op een gelijkaardige gedachte. Gelukkig gaat *Die Fremde* daar nooit echt over, maar toont ze gewoon op onverbloemde wijze hoe het er van tijd tot tijd aan toe gaat. Het verhaal is mogelijk ook deels gebaseerd op sterk gemiddeldere verhalen die grote gelijkaardigheid vertonen met de gebeurtenissen in deze film.

STEEKKAART

Sneak Preview: Die Fremde

Regisseur: Feo Aladag

Cast: Sibel Kekilli, Nizam Schiller, Derya Alabora, Settar Tanriogen...

Genre: Drama

SNOT

Die Fremde is niet om mee te lachen en de regisseuse doet er goed aan om weinig ruimte te laten voor *comic relief*. Ook lovenswaardig zijn de uitstekende acteerprestaties, in het bijzonder die van de gepijnigde en geloofwaardige pater familias, vertolkt door Settar Tanriogen.

Ten slotte verdient de filmmaakster ook een pluim omdat ze in tegenstelling tot veel van haar collega's oncomfortabele weenbuien op tamelijk realistische wijze in beeld brengt, met wild bengelende slierten snot tot gevolg.

Eva Mouton

“Ik ben eigenlijk gewoon een rare”

We waren waarlijk door haar gecharmeerd. Zelden zo'n sprankelend meisje ontmoet als Eva Mouton. Een Gentse schrijfster, tekenares en duivel-doet-al van nauwelijks 23 lentes. Vorige week performde ze in het kader van Kulturama op Jazz 'n Words, een muzikaal-literair jazzsalon.

SARAH VAN BULCK |

Veto: Voor “De Standaard” schreef u twee zomers geleden columns over muziekfestivals. Botste uw speelse werk niet met die serieuze krant?

Eva Mouton: «Ze hadden me vooral gevraagd omdat ze mijn blik op de dingen leuk vonden. Dus dacht ik: ik ga me hier niet in bochten wringen om iets serieus te schrijven, maar gewoon schrijven wat ik zie.»

Veto: Zien wij niet hetzelfde? Wat voor speciale blik heeft u?

Mouton: «Neem bijvoorbeeld die muziekfestivals. Ik ken eigenlijk niets van muziek. Dus kijk ik naar de dingen die gebeuren, meestal tussen mensen. Iemand werpt een blik op iemand anders. Wat wil dat zeggen? Vaak associeer ik dat dan ook met iets anders. Ik denk dat ik een vrij kinderlijke, eerlijke blik heb. Ik ben niet bang om dat te tonen.»

EEN HOKJE

Veto: U combineert woord en beeld. Lastig kiezen?

Mouton: «Ik voel me niet getormenteerd omdat ik een keuze moet maken. Ik sta op en denk: waarin heb ik vandaag goesting? Dat gaat heel natuurlijk. Twee maanden aan een boek werken en dan in een maand vier keer op een literair festival staan is ook een leuke afwisseling. Dan kom je ten-

minste onder de mensen.»

«Vroeger voelde ik me soms wel in een hokje geplaatst. Hoe onbekender je bent, hoe meer mensen je proberen te duiden. Tegenwoordig is mijn label gewoon illustratrice slash schrijfster. Mensen kunnen daar wel mee leven, merk ik.»

Veto: U bent erg openhartig in uw werk. Waar legt u de grens?

Mouton: «Natuurlijk zijn er dingen die ik niet in mijn werk stop. Niets

Mouton: «Dat hoor ik nu constant. Verlegen of charmant. Tja, ik denk dat ik de x-factor niet heb.»

Veto: Onze redactiesecretaris is anders best over u te spreken. Voelt u zich thuis onder de mensen?

Mouton: «Goh. Bij sommige mensen is het zo duidelijk: oké, jij bent een dichter want je schrijft gedichten. Je maakt een dichtbundel en staat op een aantal literaire festivals en het is klaar. Bij mij zijn er al die werelden. Drie jaar geleden

“Ik denk dat ik de x-factor niet heb”

dat ik bewust verzwijg, maar elementen die er zich niet voor lenen. Ik vind het ook heel leuk te spelen met de vraag wat er nu wel en niet echt is.»

EEN DICHTER

Veto: U bent in “Humo” opgevoerd voor de Grote Jongerenenquête. Voelt u zich een spreekbuis voor de huidige generatie jongvolwassenen?

Mouton: «Daar heb ik helemaal geen antwoord op. Ik denk dat ik vooral als alternatieveling kan gelden. Humo had al twee acteurs en dus vroegen ze mij. Ik ben eigenlijk gewoon een rare, toch?»

Veto: U komt misschien een beetje verlegen over.

verwarde dat me heel erg. Waar hoor ik nu eigenlijk thuis? Wat moet ik doen? Waar voel ik me het beste bij? Nu heb ik die versplintering omarmd.»

EEN ALTERNATIEVELING

Veto: Misschien heeft u geen tv, maar wel een actieve blog. Voor een alternatieveling heeft u het best vergeschopt.

Mouton: «Ik ben die blog niet begonnen met de intentie om bekendheid te verwerven. Maar als je vandaag niet teruggevonden wordt op Google, besta je eigenlijk niet. De media zijn iets raar. Twee zomers geleden stelde Gerda Dendooven me voor als hét nieuwe

BAS VAN DEN BOGAERT

talent. Dat kwam in *Flair*, *Elle*, *Knack Focus* en *Steps*. Daardoor ben ik nu al twee jaar een jong talent, hoewel ik er niet jonger op word. Het is niet echt eerlijk. Je wordt ergens opgepikt, je krijgt kansen en dan rolt alles verder. Tegelijkertijd zijn er ook mensen die jammeren dat ze geen kansen krijgen, maar waarvan ik zie dat ze kansen laten liggen.»

«De kansen die ik kreeg, heb www.evamouton.be

ik meteen aangegrepen. Een paar jaar geleden heb ik tegen mezelf gezegd: “Do one thing everyday that scares you” (een citaat uit het liedje “Everybody’s free (to wear sunscreen)” van Baz Luhrmann, red.). Sindsdien denk ik vaak als iemand me belt: ik zit hier in mijn broek te schijten, maar ik doe het!»

Een aartsmoeilijke quiz over het Leuvens erfgoed

Na 21 jaar leven in Leuven denkt een mens zijn stad te kennen. Niets bleek minder waar toen wij vrijdagavond deelnamen aan de jaarlijkse Ken-Uw-Stad-quiz. Nederig erkennen wij sindsdien de akwetendheid van de organisator, de Koninklijke Leuvense Gidsenbond.

LINDE SMEETS |

Enigszins geïntimideerd door het wel erg deftige decor van de Salon Georges, de talrijk aanwezige Leuvense prominenten — waaronder het halve schepencollege — en de gemiddelde leeftijd van de andere deelnemers, besloten de twee Vetoteams zich niet te laten kennen en hun jeugdig enthousiasme in de strijd te gooien. Een oud-redactrice sociaal verscheurde als een wild dier de enveloppe die de vragen bevatte, met onherstelbare

schade aan de antwoordbladen tot gevolg.

Volgens presentator Jos Stroobants was de quiz een bevredigende, zachtaardige vorm van masochisme. Met veel charisma vuurde hij de ene moeilijke vraag na de andere op de zaal af. Alle quizteams kreunden, zuchtten en groeven in de achterkamers van het brein naar antwoorden tot het pijn deed. Nochtans leek het team van burgervader Louis Tobback er tijdens de

eerste pauze redelijk gerust in te zijn.

VRAGEN STELLEN

Veto: Mijnheer Tobback, zouden we u een paar vragen mogen stellen?

Louis Tobback: «Maar het is hier al zo moeilijk!»

Veto: Studeert u op voorhand voor een quiz als deze, over uw eigen stad?

“Ge hebt chance dat ge uw leeftijd tegen hebt”

Tobback: «Nee, dat komt er allemaal zó uit. Zó. Vorig jaar waren we tweede. We denken dat we nu 40 op 50 hebben» (wat na het overlopen van de tussenstand juist bleek te zijn ingeschat. Veto scoorde een pak minder hoog, red.)

Veto: Wij vinden de quiz heel moeilijk. We denken dat we onze leeftijd tegen hebben.

Tobback: «Ge hebt chance dat ge uw leeftijd tegen hebt.»

Veto: Wat is de naam van uw team?

Tobback: «Den Akademie van het Leives Dialect.»

Het team van Tobback eindigde dit jaar niet in de top drie maar dat zal dan wel niet aan de kennis van het Leuvens dialect gelegen hebben. Wist u eigenlijk dat “Ze é ne waal gekist” of “ze heeft een Waal gekust” betekent dat ze herpes in het aangezicht heeft? Dat een *jarenukke* geen beukenootje, maar wel een garnaal is?

Aan hun liefde voor Leuven begonnen de Vetoteams nog net niet te twijfelen, maar misschien was het slimmer als een van de

laatste drie ploegen te eindigen: als troostprijzen kregen zij immers een bon voor een wandeling van de Leuvense Gidsenbond. Wandelingen en rondleidingen genoeg waar ook u aan kunt deelnemen, trouwens. Alle deelnemers kregen het boek *Wat leert de straat? Leuvense straatnamen toegelicht* mee naar huis. Een oud-redactrice cultuur merkte meteen de foto van de Oude Rondelaan op de

cover op, waarop zij herhaaldelijk en enthousiast in het rond brulde: “Ik woon daar!” De huidige redactrice sociaal werd door een onschuldige hand uitgeloot en mocht naar huis met een set Leffebier, tot groot jolijt van de dame in kwestie.

PINTJES DRINKEN

De Mannen van 1950 wonnen de quiz en bleken allen trotse drager te zijn van een kunstige moustache. Zij zagen er inderdaad uit alsof ze wisten dat in de Grensstraat vroeger vooral gendarmes woonden. Het als tweede eindigende Het Geslacht Gillis deed alle harten een beetje smelten: alsof het je eigen grootmoeder en nonkels waren. De ploeg van Mark Derez, archivaris van de universiteitsbibliotheek, eindigde derde. Dat de eerste plaats niet voor hen zou zijn, had Derez al voorspeld bij het binnenkomen: toen fluisterde hij onze hoofdredacteur toe dat hij daar misschien al wat veel voor gedronken had.

www.gidsenleuven.be

CHRISTIAN FRANZ

Splinter | Wilders' waanzin

De gustibus et coloribus non disputandum est, hetzelfde geldt voor politieke meningen. Maar dat Geert Wilders stilaan z'n mond moet gaan houden, daar zou nu toch unanieme consensus over moeten bestaan. Alsof het nog niet erg genoeg is dat Nederland de terreur van zijn gezet al jaren moet ondergaan, acht de beroemdste waterstofperoxidennicht aller landen het tegenwoordig steeds vaker noodzakelijk zijn mening in de internationale pers te verkondigen. En dan hoegenaamd niet in *Kerk en Leven*. Welnee, een mens kan geneens meer rustig *The Wall Street Journal* lezen zonder een halve pagina vol 's mans extreemrechtse gal terug te vinden.

Dan zou je dus denken dat zo'n

spring-in-'t-veld — lees: aandachts- hoer — zich vier jaar lang in het vuistje gaat zitten lachen omdat de Nederlandse politieke structuur zo ongunstig bleek dat het — gegeven de laatste verkiezingsuitslagen — onmogelijk werd om nog te regeren zonder zijn PVV. Heus niet. Voelt dit figuur ook nog eens de onweersaanbare drang om zijn succes te gebruiken als opstapje naar het grote publiek, dat ongetwijfeld ook wel om zijn ideeën staat te springen.

Nu wil ik hier, Belg zijnde, absoluut geen commentaar uiten op de politieke strategieën van andere landen. Maar als er ook maar iets positief is aan de onze, dan wel dat er boven een regering met extreemrechts voor geen regering tout court kan worden

gekozen.

Doch we dwalen af. Feiten vallen niet te ontkennen. Religieus geïnspireerd terrorisme is een groeiend kwaad dat uitgeroeid moet worden. En de kans dat al wie in een West-Europees land een rechtbank binnenstapt, daar een kleurling op de beklagdenbank zal treffen, is vandaag groter dan dertig jaar geleden. Maar hoe ging dat spreekwoord ook alweer over die kam en dat scheren? "I make a clear distinction between Muslims and the Islam," schrijft Wilders. Mooi begin. Maar de essentiële stap — zo'n zelfde opdeling maken tussen fundamentalisten en mensen die op een perfect sociaal verantwoorde manier praktiseren — blijkt toch een brug te ver.

Ik wil hierbij niet oproepen tot een mediaboycot tegen Wilders, hoewel dat zeker niet misplaatst zou zijn, maar hem gewoon al niet meer lezen als buitenlander lijkt me een mooi begin. Personen die uit de geglobaliseerde samenleving van vandaag opnieuw etnische groepen willen weren verliezen toch bij voorbaat hun geloofwaardigheid?

De tegen hem lopende rechtszaak vormt het voorlopige sluitstuk van deze tragedie. Het is werkelijk al te gortig dat er belastinggeld aan dit soort escapades verspild moet worden. Tot twee keer toe zelfs. Zijn advocaat, meester Moszkowicz, nog zo'n crimineel, houdt ook wel van een grapje. Maar dat hij het daar bovenop ook nog eens nuttiger vindt

om in plaats van staatswerk te verrichten, zijn gezwans te verkondigen aan de Europese medemens, vind ik dan toch wel echt het toppunt.

Het enige cynische lichtpuntje dat er te bespeuren valt in de hele nasleep van 's mans politieke carrière is het feit dat hij door zijn eigen ideologieën nooit zal kunnen klagen over het feit dat de rest van de wereld haar oprechte mening omtrent zijn persoon uit de doeken doet. Dus bij deze, meneer Wilders: ik vind u een oetlul. Waarvoor dank.

CEDRIC HAUBEN |

Een Splinter is een opiniestuk dat een Vetomedewerker ten persoonlijke titel schrijft.

"We didn't come here all this way to not agree anything!"

Mohamed Aslam,
Environment Minister
of Maldives

"I have the feeling of dread that we are on the Titanic and sinking fast, but we can't launch any life boats because a member of the crew has decided that we are not sinking and that we have to have informal consultations to decide whether we are sinking or not."

Ian Fry, chief negotiator
for Tuvalu

"Going forward, we are going to have to build on the momentum we have achieved here in Copenhagen. We have come a long way but we have much further to go."

US President
Barack Obama

description: "Copenhagen: The Great Circus!" is an image narrative of the events that took place during the COP15 - also known as the climate summit - in December '09 in the Danish capital, Europe's 'greenest' metropolis.

location:

Vesaliusstraat 34
3000 Leuven
Belgium

support:

Doe de groentetas!

elke maandag een verrassend
biologisch groente- en fruitpakket

@ Alma 2, Alma 3, KHL, Lemmensinstituut, Groep T, Gasthuisberg
en Letteren

data, plaats en uren: www.kuleuven.be/groentetas

(advertentie-)

Ben jij klaar voor het Vetoavontuur?

We hebben je nodig.

We garanderen spanning en sensatie.

We doen alles met stijl.

Redactievergadering elke vrijdag om 16u.

Meiersstraat 5 - veto@veto.be

Lezersbrief

Voetbalbond maffia

Voetbalsupporters werden de afgelopen week van het ene uiterste naar het andere geleid. Konden we maandag nog smakelijk lachen met de forum-posts Stijn Stijnen (held! *buiging* *buiging*), dan hadden we vrijdag eigenlijk tranen met tuiten moeten wenen. De play-offs in ons vaderlands voetbal blijven namelijk behouden tot 2014. Bonus: degraderen uit eerste wordt hopeloos ingewikkeld. "Soms moet je tegen de algemene opinie durven ingaan," verdedigt Pro Leaguevoorzitter Ivan De Witte zich. Onze vriend Khadafi had het niet mooier kunnen uitdrukken.

Nergens ter wereld zijn er play-offs na de reguliere voetbalcompetitie. Voor de leken onder ons: ik ga niet eens proberen het systeem uit te leggen, het is te belachelijk voor woorden. En da's niet alleen mijn mening: een enquête van *Gazet van Antwerpen* en *Het Belang van Limburg* wees vorige week uit dat 8 op 10 voetbalsupporters tegen de play-offs zijn. Ik was naar aanleiding van dat resultaat te gast bij een supportersclub van KV Mechelen. Niemand was er voor de play-offs: oneerlijk, nodeloos gecompliceerd en financieel een zware dobber. Vorig jaar betaalden supporters van Sint-Truiden 37 euro (!) voor een ticket in play-off I. Ze mochten plaatsnemen in het uitvak van Anderlecht, een notoir tochtgat waar je amper iets van de match ziet.

We weten al langer dan vandaag dat de tv-gelden belangrijker zijn dan de fans. Johan Timmermans, de voorzitter van KV Mechelen, zei vrijdag: "Ik voelde aan dat de supporters een competitie zonder play-offs wilden, maar dat kon gewoon niet. Daarom heb ik meegewerkt. De solidariteit heeft het gehaald." De solidariteit, lieve lezers. Je moet toch maar het lef hebben. De enige vier clubs die de play-offs écht wilden behouden, waren Anderlecht, Club Brugge, Gent en Genk. Slechts vijf clubs uit eerste klasse (waaronder Standard) durfden tegen het gedrocht stemmen. De rest volgde omwille van de centen.

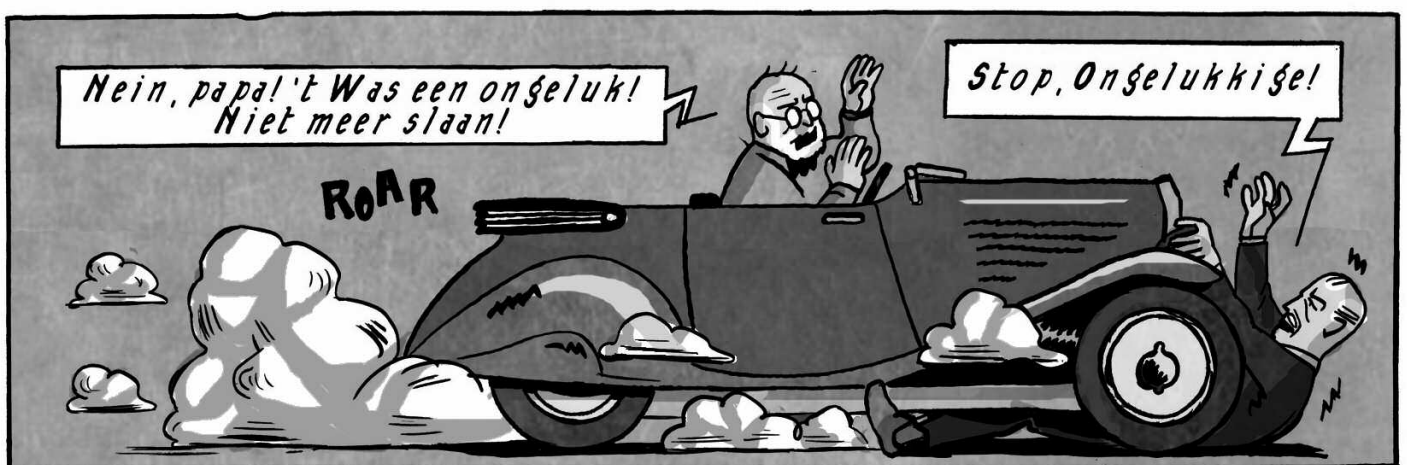
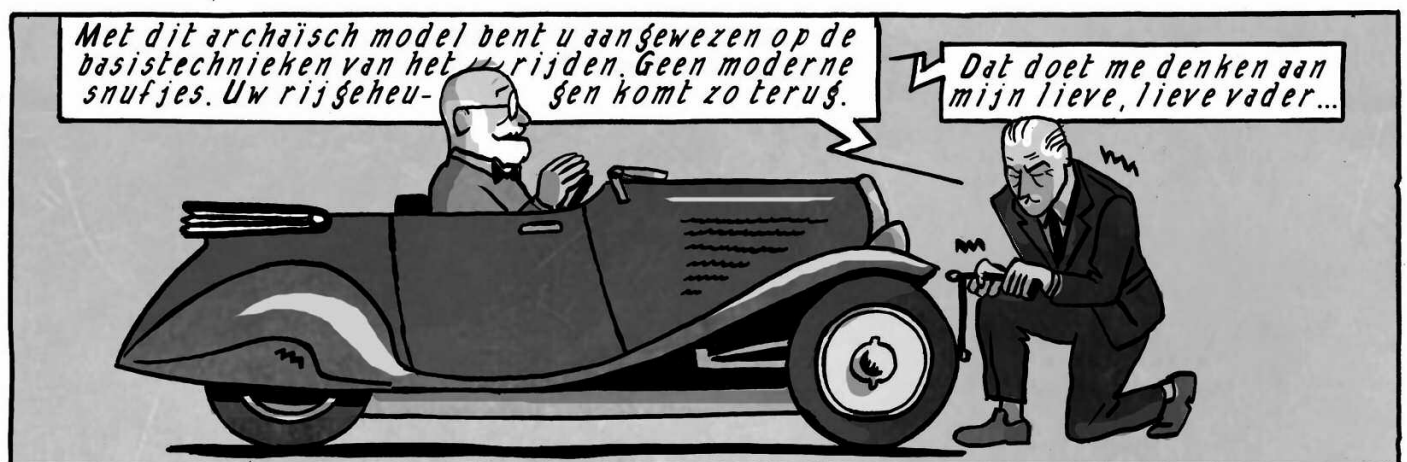
Antwerpvoorzitter Eddy Wauters liet optekenen dat het systeem met play-offs "quasi corrupt" is omwille van de "financiële compensaties" die de kleinere clubs in eerste krijgen in ruil voor hun ja-stem. Nu is Wauters geen onbesproken blad, om niet te zeggen een dictator in zijn club, maar het was een terechte opmerking. Geld in ruil voor een ja-stem noemen wij in het dagelijkse leven smeergeld. Eén van de favoriete leuzen in onze voetbalstadions is dan ook "Voetbalbond maffia".

Enfin, wat doet De Witte? Hij wil een leeftijdsgrens voor voorzitters in het leven roepen - Wauters is namelijk al 77. Omgaan met de oppositie doen ze bij de Pro League door ze de mond te snoeren. Roland Duchâtelet, voorzitter van Sint-Truiden en notoir tegenstander van de play-offs, werd vorige week pas twee uur op voorhand uitgenodigd voor de vergadering waarop alles beslist werd. De bedrijfsleider kon zich onmogelijk nog vrijmaken, en de rest is geschiedenis.

Is er nog hoop? Awel, er komt een studie over de totaliteit van het Belgisch profvoetbal. Het resultaat daarvan wordt over een dik jaar (!) bekend gemaakt. "Als uit de studie blijkt dat we de formule moeten wijzigen, zal dat gebeuren", belooft De Witte. *Yeah right!*

PIETER "OOIT WAS IK VOETBALSUP-
PORTER" ROMBOUITS

Peter Moerenhout, Seb C & Mathias Van den Berge Parkinson & Alzheimer

Voor de
cultuurkalender
van deze week
moet u
Campuskrant
maar raadplegen.

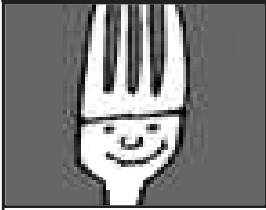
Veto trakteeert!

Veto trakteeert!

Van acht tot en met tien maart loopt in STUK het dansfestival Move me. Wij mogen drie duotickets weggeven voor *Triple Bill* op dinsdag acht maart. Drie choreografen zullen aan de slag gaan met het verzameld werk van Bob Dylan, Neil Diamond en Deep Purple.

U kan er met onze zegen bij zijn door als de bliksem naar traktatie@veto.be te mailen wie Kuurne-Brussel-Kuurne heeft gewonnen. Wielrennen is per slot van rekening een heel geavanceerde dans.

Veto trakteeert!

Menu van de week

in Alma 1-2-3

1- 4 Maart 2011

A1 = alleen Alma 1

A3 = alleen Alma 3

A2 = alleen Alma 2

= vegetarisch

dinsdag

1/2 kip met saus en garnituur	A3	€ 5.00
Beenham met Corsendonksaus en verse savooi		€ 3.50
Kippenlapje met groenten, saus en kroketten	A3	€ 4.60
Koninginnenhapje		€ 3.50
Macaroni uit de oven, met ham en spinazie in kaassaus		€ 2.60
Spaghetti bolognaise	A3	€ 2.60-
3		0
Spaghetti met groentebolognaise	A3	€ 2.60-3.10
Steak met groenten en saus	A1+A2	€ 5.00
Stoofvlees op z'n Vlaams	A3	€ 4.60
Tofuballetjes, wokgroentenen gebakken rijst		€ 4.10

woensdag

Kip Moambé met paprikarijst		€
4	6	0
Koninginnenhapje		€ 3.50
Pensen met appelmoes	A1+ A2	€ 2.60
Spaghetti bolognaise	A3	€ 2.60-
3	1	0
Spaghetti met groentebolognaise	A3	€ 2.60-3.10
Stoofvlees op z'n Vlaams	A2+A3	€ 4.60

donderdag

Braadworst met bloemkool in room		€ 2.60
Chili sin carne met boontjes en gebak. aardappelen		€ 4.10
Entrecote met groene pepersaus en slaatje		€ 5.00
Gevulde champignons met kruiden tomaat	A2	€ 4.60
Koninginnenhapje		€ 3.50
Spaghetti bolognaise	A3	€ 2.60-3.10
Spaghetti met groentebolognaise	A3	€ 2.60-3.10
Stoofvlees op z'n Vlaams	A3	€ 4.60
Witloofgratin		€ 4.60

vrijdag

Kippenburger met erwtes		€ 2.60
Koninginnenhapje	A3	€ 3.50
Schartongrolletjes met witloof en dillesaus en worteltjes		€ 5.00
Steak met groenten en saus	A1+A2	€
5	0	0
Stoofvlees op z'n Vlaams		€ 4.60
Veggie uiburger met groentenratatouille		

Filmticket voor slechts 6€ ?

Om van **maandag tot vrijdag** naar om het even welke prent in Kinopolis te kunnen? Te koop in alle ALMA-resaurants! De actuele filminformatie vind je steeds op onze placemats of op de Kinopolis website.

Kijk ook op de website voor menu **Gasthuisberg, Justus Lipsius** en **Pauscollege**

(advertentie)

Loop eens langs bij

De Kringwinkel SPIT

Je vindt er meubels, kleding, fietsen, huisraad, boeken, platen, cd's en pakken snuisterijen...

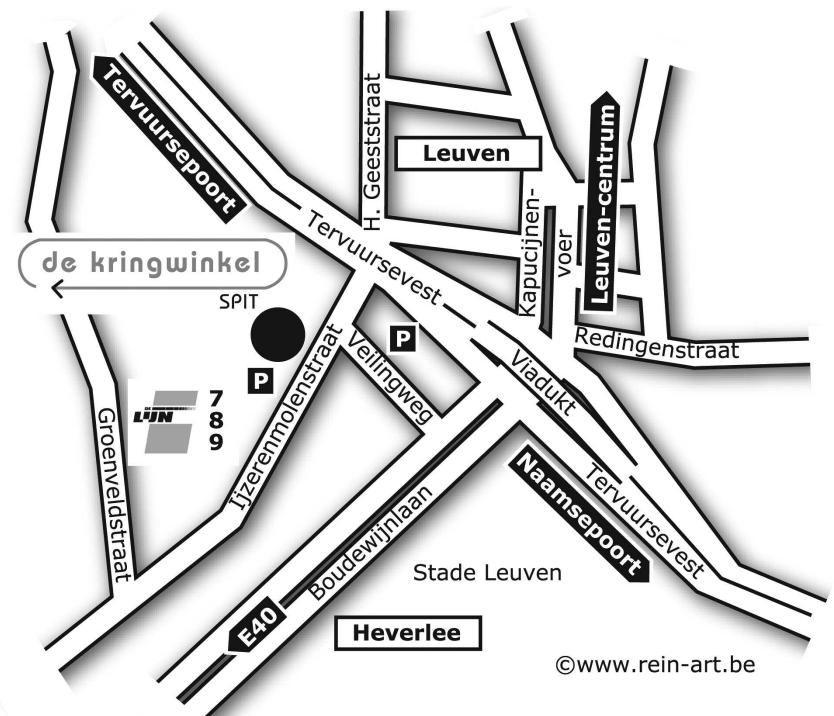
De Kringwinkel SPIT:

IJzerenmolenstraat 10-12 in Heverlee

Open: ma - vrij: 10 - 18u
 zat: 10 - 17u
 zo: gesloten

Tel.: 016 65 29 57

Web: www.spit.be

(advertentie)

veto quizt!

U komt!

Woensdag 9 maart | 20u00

Auditorium De Valk 02.54

1 team | 5 man | 5 euro

En er valt wat te winnen ook!

Doe eens zot. Mail naar quiz@veto.be

KULEUGEN

VARA verwijdert Wilders-cartoon na ernstige bedreigingen

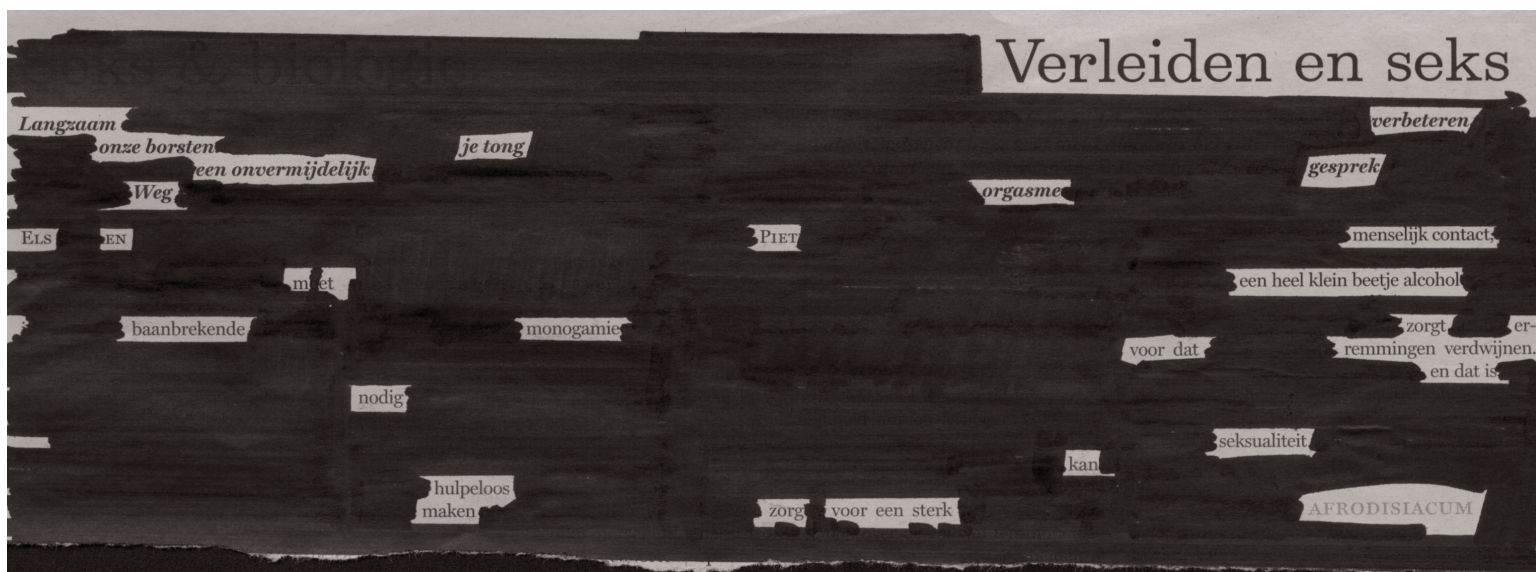
LOCO & kotbewoners beroofd!

Ondanks lage inbraakcijfers werd LOCO vorige week alweer het slachtoffer van diefstal. Dit keer hadden de daders zeer grote honger en dorst. De feiten slaan iedereen met verstomming: was LOCO geen bastion van veiligheid waar net geen netvliesscanners werden geplaatst? Van de daders ontbreekt elk spoor, evenals van de kotbewoners hun eten. Veel erger dan dat: de vanden konden zich ook te goed doen aan de befaamde private reserves van onze geliefde doch geschifte studentenraad.

Hoe kon dit gebeuren?

- Eerste verdedigingslinie: voordeur. Staat vaak open, vooral omdat ze vaak niet meer dicht geraakt.
- Codesloten: 6 cijfers, 10 getallen, 1 miljoen mogelijkheden. En toch: wat heeft er nog 6 cijfers? Hint: kijk naar uw paspoort.
- Wie heeft er toegang: LOCO-mandatarissen, KULEUGENredacteurs, kotbewoners, daklozen en nog wat random passanten. Waar vindt je al die mensen terug? Op Facebook!
- Vrienden: Een mens kan er maar 150 onthouden. De LOCO-top heeft meer dan 1.000 vrienden op Facebook. Pakkans: onbestaande.
- LOCO= niet dom. Besepte dit. Oplossing: dure camera's. Zitten nog in de verpakking. Hypothese: terreur genoeg om daders af te schrikken?

Check this out: een stiftgedicht gebaseerd op de *Veto* van vorige week.

verleiden en seks

langzaam verbeteren
onze borsten je tong
een onvermijdelijk gesprek
weg orgasme

els en piet
menselijk contact
met een heel klein
beetje alcohol

baanbrekende monogamie
zorgt ervoor dat
remmingen verdwijnen
en dat is nodig

seksualiteit kan hulpeloos maken
zorg voor een sterk afrodisiacum

Volgende week uw (stift)gedicht hier? Slechts één adres: poëzie@veto.be! Mail ons!

GEERT SIMONIS

Colofon

Veto
's-Meiersstraat 5
3000 Leuven

Tel. 016 22 44 38
Fax 016 22 01 03
E-mail: veto@veto.be

Jaargang 37 - nummer 15
Maandag 28 februari 2011

Veto is een uitgave van de Leuvense Overkoepelende KringOrganisatie. De standpunten verdedigd in Veto stemmen niet noodzakelijk overeen met de standpunten van LOKO.

Hoofdredacteur:
Ruben "Iedereen" Bruynooghe

Redactiesecretaris & V.U.:
Geert "Brabant Gedicht" Janssen
's Meiersstraat 5 - 3000 Leuven

Redactie:
Eline "administraties" Van Eldere, Jelle "Comac" Dehaen, Jens "De Nederlandse Taalunie" Cardinaels, Linde "Mark Peeters" Smeets, Pieter "stress" Haeck, Sophie "griep" Verreyken & Laurens "Theodore Dalrymple" Cerulus

Schrijvers:
Anne "Graanjenever" Dehaen, Cedric

"Geert Wilders" Hauben, Aleydis "Zand" Nissen, Els "Europese Studies" Dehaen, Frank "Pro League" Pietermaat, Joris "Zelfrelativering" Himpens, Lucas "Lucas De Jong" De Jong, Margot "Koning Alcohol" Hollevoet, Marijke "Concentratiestoornis" Van Geel, Sarah "draadloos telefoneren" Van Bulck, Sophie "Koningin Boudewijn" Soete, Vincent "LOKO" Boulanger & Wim "James Blake" Dehaen

Fotografen:
Bas "bpost" Van den Bogaert, Christiaan "Coca-Cola" Franz, Gert-Jan "De Loge" Eerdeken, Thomas "Luc Versteylen" Van Oppens & Xavier "F.C. De Kampioenen" Vankeirsbulck

Tekenaars:
Peter "Tanja Dexters" Moerenhout, Seb "Tabasco" C, Wim "Joke Schauvlieghe" Scharpé, Mathias "De Deltawerken" Van den Berge & Simon "Heavy metal" Englebert

DTP:
Jens Cardinaels, Geert Janssen & Ruben Bruynooghe

Eindredactie:
Jens Cardinaels, Geert Janssen & Christoph "Siegfried Bracke" Meeussen

Internet:
www.veto.be
[www.twitter.com/veto_be](https://twitter.com/veto_be)

Publiciteit:
Alfaset cvba - Maxim "Vermoeidheid" Van Hoeymissen
alfaset@loko.be
016 22 04 66

Drukkerij:
Tuerlinckx (Molenstede)
Oplage: 9.000 exemplaren
ISSN-nummer:
0773-5162

Abonnementen
Binnenland: 11 euro
Buitenland: 25 euro
Overschrijven op rekening- nummer: 001-0959719-77

Redactievergaderingen vinden iedere vrijdagmiddag plaats om 16u en staan open voor iedereen. Alle geïnteresseerden (tekst, foto, layout, personen, fenomenen of instanties waar we een appeltje mee te schillen hebben) zijn welkom op de redactievergadering of op het redactieadres. Lezersbrieven en vrije tribunes kunnen tot vrijdag 14u mailsgewijs ingezonden worden op het adres veto@veto.be. De redactie behoudt zich het recht reacties in te korten of op het internet te publiceren.

De goedkoopste fuifzaal van Leuven!

355 euro per avond
250 euro tijdens het weekend

Faculteitskringen en hogeschoolkringen aangesloten bij LOKO en OSR/OKER krijgen een korting van 105 euro per fuif.

Bij elke 5e fuif van een kring of vereniging binnen hetzelfde academiejaar is de huur van de zaal gratis.

Voor reservaties of inlichtingen: 016/22.31.09 of albatros@loko.be

Navraag

Hooverphonic STEREOFONISCHE STOFZUIGERMUZIEK

De afgelopen maanden kon je er niet om heen: Hooverphonic heeft een nieuwe zangeres. Wij gingen kijken hoe Hooverphonic het een paar maanden later stelt. Op 27 maart sluit de Leuvense muziektempel Het Depot haar deuren wegens verbouwingen. Alex Callier en co mochten als een van de laatsten de zaal nog eens uitverkopen.

JORIS HIMPENS & MARGOT HOLLEVOET |

Veto: Jullie hebben Noémie Wolfs met veel bombast aangekondigd via "De Laatste Show". Waarom net dat programma?

Alex Callier: «Omdat er niet veel andere muziekprogramma's zijn in België (lacht). Persconferenties zijn zo saai. Als je een nieuwe zangeres hebt, stel je die het liefst voor in een kader waarin ze ook kan zingen. Dan is De Laatste Show de beste optie in België, er is gewoon niets anders. We hadden het ook via TMF kunnen doen maar dan had er echt geen kat gekeken. De Laatste Show is ook een van de weinige programma's waar je ook nog een iets langer interview krijgt. Tegenwoordig gaat alles verschrikkelijk snel, het was fijn om toch wat tijd te krijgen om Noémie voor te stellen.»

Veto: Was het de bedoeling dat heel Vlaanderen over Noémie sprak? Ze was werkelijk overal.

Noémie Wolfs: «Ik was zelfs mijn eigen naam beu gehoord.»

Callier: «De bedoeling was gewoon om onze nieuwe zangeres voor te stellen. Hoe de wereld dan reageert, hebben wij niet in handen. Iedereen denkt dat het een gigantisch georkestreerd spel was maar dat was het niet. We hadden gewoon het idee opgevat om een videoclip te maken die wat verwarrend zou zaaien, aangezien er nog twaalf andere meisjes in die clip zaten. Dat is zijn eigen leven beginnen te leiden en iedereen begon er over te raven. Je controleert zulke zaken niet. We wilden op een toffe manier een beetje spanning opbouwen. We houden wel van wat mysterie. Onze muziek is ook mysterieus. Dat mysterie creëren we al jaar en dag en dat was nu niet anders.»

«Het had kunnen mislukken, maar het is gelukkig in orde gekomen. Na al die jaren hebben wij een zekere sensor ontwikkeld voor talent, maar dat wil niet zeggen dat die het altijd juist heeft. Dat heeft zelfs niets te maken met een nieuwe zangeres; met een nieuwe plaat is dat ook zo. Eigenlijk zijn wij controlefreaks die niets kunnen controleren. Het was pas echt geslaagd toen wij in de charts aan top stonden, zowel in de Vlaamse

als in de Waalse. Pas als je alle radiostations hebt ingepalmd, ben je echt tevreden.»

Veto: Noémie is onervaren. Wat voor invloed had dat op de zenuwen?

Wolfs: «Raymond en Alex hebben geprobeerd om dat allemaal te relativiseren. Na de tryouts zeiden ze: "De AB is helemaal niet zo erg." Je moet gewoon de knop omdraaien.»

Callier: «De ultieme test was al gedaan op de auditie in de AB, waar vijf cameraploegen aanwezig waren en twee gasten op een stoel die zaten te kijken. Terwijl het publiek van de AB haar al goed gezind was.»

MILK INC.

Veto: Was het moeilijk om haar te vinden?

Callier: «Het was wel moeilijk want als zij het niet geworden was, was er niemand anders. We hebben heel veel goede zangeressen over de vloer gehad, maar goed kunnen zingen is niet alles. Het moet klikken met de muziek, het moet klikken met ons. Als Noémie het niet gedaan had, waren we nog aan het zoeken. Raymond en ik vinden dat het vlot verlopen is: wij dachten dat het vier à vijf jaar zou duren.»

Veto: De bindteksten van jullie optreden in de Ancienne Belgique waren deels Nederlandstalig, deels Franstalig. Was dat om een of andere communautaire reden?

Callier: «Niet speciaal, je speelt in Brussel gewoon voor een tweetalig publiek. Ik vind dat heel belangrijk. We hebben dat in het verleden ook bewezen: we hebben zelfs tournees gehad waarbij we zowel in de Cirque Royal als in de

"We houden wel van wat mysterie"

AB optraden. We zijn echte Belgen. Daarom zijn we ook populair aan beide kanten van de taalgrens. Ik zou het grof vinden als Nederlandstalige groep enkel Nederlands te spreken in Brussel. Zelfs als we in Warschau zitten spreek ik een beetje Pools. »

Wolfs: «Ik vind het soms ook echt beschaamtelijk. Ik zag onlangs een interview met Milk Inc. in het Engels op de RTBF en ik schaamde mij in hun plaats. Mijn Frans is vreselijk, maar je moet gewoon proberen. Ik hoor Elio Di Rupo veel liever praten in zijn verschrikkelijk Nederlands, dan dat hij in het Frans bezig is. Ik vind het veel sympathieker en professioneler als je toch moeite doet.»

Callier: «We hebben veel gereisd en veel van de wereld gezien. Dan relativeer je wel al dat gezeik in dit land. Dan denk je echt: "Waar zijn we nu toch mee bezig?" We hebben hier een levenskwaliteit — zelfs met alle problemen die we kennen — die tien keer hoger ligt dan in bijna alle ons omringende landen. Mensen moeten meer hun deur uitkomen en dan bedoel ik niet in een resort in Turkije.»

Veto: Is de muziek aangepast aan de stem van Noémie wanneer jullie live spelen?

Callier: «Dat wisselt: sommige liedjes hebben we nog nooit zo dicht bij het origineel gespeeld, andere zijn mijlenver weg van het origineel. We beginnen te repeteren en dan bouwt de set zich verder op. Eigenlijk zou ik op het einde van de tournee opnieuw in de AB willen spelen en dat vergelijken met het begin. Een show is een levende materie: soms worden er dingen aangepast in functie van haar stem en soms weer niet. Na veel proberen krijg je het gevoel dat het goed zit en dan ontstaat er een setlist.»

Veto: Hoeveel vrijheid hebben de andere muzikanten daarbij?

Callier: «Heel veel. Dat is ook de reden waarom we altijd bandleden zoeken die snappen waar we naartoe willen. Ik wil niemand bevelen. De muzikant moet zijn eigen ding kunnen doen binnen de groep. Er zijn natuurlijk bepaalde zaken die vast staan. Daar moet hij dan ook rekening mee houden.»

GAY

Veto: Enkele jaren geleden had u het soloproject "Hairglow". Is dat begraven?

Wolfs: (lacht) «Laten we hopen van wel.»

Callier: (verontwaardigd) «Excuseer?»

Wolfs: «Mopje he!»

Callier: «Nee dus, morgen komt er een nieuwe plaat uit en die heet "Who killed Noémie Wolfs?"»

«Hairglow is helemaal niet begraven. Dat is een tussenproject en ik heb dat altijd al gedaan. Als ik iets doe buiten Hooverphonic, dan ga ik niet opeens een Hooverphonicplaat maken met mijn stem. Ik doe iets echt anders

dan. Anders is het ook niet meer boeiend. Hairglow is niets vast, terwijl Hooverphonic wel een bepaalde *vibe* heeft. Alles wat ik niet kwijt kan onder Hooverphonic, doe ik met Hairglow. Ik had eens goesting om *gay eighties pop* te maken, volgende keer is dat iets anders.»

"Ik had eens goesting om gay eighties pop te maken"

Veto: Lang geleden veranderden jullie de bandnaam van Hoover naar Hooverphonic. Verklaar!

Wolfs: «Het heeft niets met de stofzuiger te maken.»

Raymond Geerts: «Om vergissingen te vermijden, hebben we de bandnaam veranderd. Er waren nog andere buitenlandse groepen die ook Hoover heetten. Dat was toen het begin van het internet en als je Hoover intikte, kwam je eerst uit bij die andere bands. Maar als je nu Hooverphonic intikt, kom je alleen bij ons terecht.»

Callier: «Een tip voor beginnende groepen: noem jezelf niet "Door" of "Wall". Zoek naar iets dat uniek is. Eigenlijk is dat de beste zet die we ooit hebben gedaan. We konden dat allemaal niet voorspellen, want van internet was nu ook weer niet zoveel sprake.»

Wolfs: «Het is wel cool dat jullie heel die evolutie in de platenindustrie hebben meegemaakt. Ik vind het wel jammer dat ik dat gemist heb!»

Veto: Wat betekent Hooverphonic dan?

Callier: «Stofzuigende muziek die stereofonisch klinkt, brede stofzuigermuziek. Bij "stofzuigermuziek" moet je meer je verbeelding gebruiken. Het zuigt je in een ander universum: onze eerste platen waren heel *spacy*. Stereofonisch maakt het dan nog breder. Die twee gecombineerd maakt het dan tot onze Hooverphonic.»

Veto: Wij zijn benieuwd: staan jullie op Rock Werchter dit jaar?

Wolfs: «Geen idee, het zou kunnen.»

Veto: Zou u het willen?

Wolfs: «Natuurlijk wel, hallo!»

Callier: «Laat ons eerlijk zijn: dat is leuk. Maar we weten absoluut nog niets...»

